

Bruxelles, 23.9.2020
COM(2020) 613 final

2020/0277 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
privind abordarea situațiilor de criză și de forță majoră în domeniul migrației și azilului

(Text cu relevanță pentru SEE)

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

1.1. Motivele și obiectivele propunerii

În septembrie 2019, președinta Comisiei Europene, Ursula von der Leyen, a anunțat un nou pact privind migrația și azilul, care implică o abordare cuprinzătoare a frontierelor externe, a sistemelor de azil și returnare, a spațiului Schengen de liberă circulație și a dimensiunii externe.

Comunicarea privind un nou pact privind migrația și azilul, prezentată împreună cu un set de propuneri legislative care includ prezenta propunere privind abordarea situațiilor de criză și de forță majoră în domeniul migrației și azilului, reprezintă un nou început în materie de migrație. Scopul este de a institui un cadru amplu bazat pe o abordare cuprinzătoare a gestionării migrației, care să promoveze încrederea reciprocă între statele membre. Pe baza principiilor generale de solidaritate și partajare echitabilă a responsabilității, noul pact promovează elaborarea de politici integrate, reunind politici din domeniul azilului, al migrației, al returnării, al protecției frontierelor externe și al relațiilor cu țările terțe.

Noul pact se bazează pe propunerile Comisiei din 2016 și 2018 de reformare a sistemului european comun de azil și adaugă noi elemente pentru a asigura echilibrul necesar pentru un cadru comun care să contribuie la abordarea cuprinzătoare a gestionării migrației prin intermediul elaborării de politici integrate în domeniul gestionării azilului și migrației, care să includă atât componenta sa internă, cât și cea externă. Ca parte a acestui cadru, este necesar să se instituie un sistem cu instrumente necesare pentru a face față situațiilor de criză și situațiilor de forță majoră.

Mecanismul de solidaritate instituit prin Regulamentul privind gestionarea situației legate de azil și migrație este conceput cu caracteristici flexibile și capabile de reacție pentru a se adapta la diferitele situații determinate de diversele provocări legate de migrație cu care se confruntă statele membre, stabilind măsuri de solidaritate dintre care statele membre pot alege pentru a-și aduce contribuția. Această nouă abordare a solidarității oferă sprijin continuu și divers statelor membre care sunt sub presiune sau riscă să fie sub presiune și include un proces specific pentru abordarea particularităților debarcărilor în urma operațiunilor de căutare și salvare (SAR). În aceeași ordine de idei, normele de procedură prevăzute în noul Regulament privind procedurile de azil vor spori, la nivel global, eficiența și coerența sistemelor de gestionare a azilului și migrației. Prin normele de procedură și setul mai amplu de măsuri care ar trebui puse în aplicare ca parte a abordării cuprinzătoare a gestionării azilului și a migrației, Uniunea și statele sale membre ar trebui să fie mai bine pregătite, pentru a evita apariția unei situații de criză în domeniul migrației și azilului.

Cu toate acestea, nu se poate exclude apariția unei situații de criză, ca urmare a existenței diferiților factori care nu sunt sub controlul Uniunii și al statelor sale membre, după cum o demonstrează experiența recentă. După cum o arată și experiența noastră din timpul crizei refugiaților din 2015, Uniunea are nevoie de o abordare structurată a gestionării crizelor, pentru a evita reacții *ad hoc*. Prin urmare, este oportun să se completeze cadrul legislativ aplicabil în acest domeniu cu un instrument care să asigure faptul că Uniunea dispune de norme specifice care pot aborda în mod eficace situația excepțională de criză, completând mecanismul de solidaritate obligatoriu și procedurile care se aplică în mod normal. Astfel de norme ar prevedea norme de procedură și derogări adecvate, precum și o activare rapidă a solidarității în beneficiul unuia sau mai multor state membre pentru a răspunde unor situații de

criză de o asemenea amploare încât pun sub presiune chiar și sisteme de gestionare a situației legate de azil și migrație bine pregătite și funcționale.

Așadar, acest instrument de criză acoperă situațiile excepționale de aflax masiv de resortisanți ai țărilor terțe sau de apatrizi care sosesc neregulamentar într-un stat membru, având o asemenea amploare și natură încât ar face ca sistemul de azil, de primire sau de returnare al unui stat membru să devină nefuncțional și ar risca să aibă consecințe grave asupra funcționării sistemului european comun de azil și asupra sistemului Uniunii de gestionare a migrației. Vor fi acoperite și situațiile în care există riscul unor astfel de sosiri. Regulamentul propus abordează, de asemenea, situațiile de forță majoră din domeniul gestionării situației legate de azil și migrație în cadrul Uniunii. Acesta oferă adaptarea necesară la normele UE privind procedurile de azil și de returnare, precum și la mecanismele de solidaritate prevăzute în Regulamentul (UE) XXX/XXX [gestionarea situației legate de azil și migrație].

Prezenta propunere, alături de propunerea de modificare a propunerii din 2016 de Regulament privind procedurile de azil¹, de noua propunere de Regulament privind gestionarea situației legate de azil și migrație², de propunerea de introducere a unei examinări³ și de propunerea de modificare a propunerii Eurodac⁴ stabilesc cadrul legislativ care pune în practică această abordare cuprinzătoare a gestionării situației legate de azil și migrație.

Propunerea de modificare a propunerii din 2016 de reformare a Regulamentului privind Eurodac⁵ instituie o legătură clară și coerentă între persoane specifice și procedurile la care sunt supuse, pentru a se oferi o asistență mai adecvată în ceea ce privește controlul migrației neregulamentare și detectarea deplasărilor neautorizate. Propunerea sprijină, de asemenea, punerea în aplicare a noului mecanism de solidaritate instituit prin Regulamentul privind gestionarea situației legate de azil și migrație, aduce modificările subsecvente necesare care vor permite Eurodac să funcționeze în cadrul de interoperabilitate și va sprijini statele membre în monitorizarea acordării de asistență pentru returnarea voluntară și reintegrare.

Reforma urmărește să abordeze faptul că, în pofida intensificării semnificative a cooperării la nivelul UE, inclusiv în ceea ce privește sprijinul din partea agențiilor UE, sistemele de azil, de primire și de returnare ale statelor membre rămân în mare măsură nearmonizate. Acest lucru creează ineficiențe și are drept consecință nedorită faptul că nu se acordă un tratament echitabil solicitanților de azil în întreaga Europă și, astfel, se stimulează deplasarea unui număr mare de migranți pe teritoriul Europei pentru a căuta condiții și perspective de ședere mai bune. În acest context, Comisia sprijină acordurile politice provizorii la care s-a ajuns deja cu privire la Regulamentul privind condițiile de obținere a protecției internaționale, la Directiva privind condițiile de primire, la Regulamentul privind cadrul de relocare al UE și la Regulamentul privind Agenția UE pentru azil. Acestea ar trebui adoptate în forma lor finală cât mai curând posibil. Negocierile cu privire la Directiva reformată privind returnarea⁶ ar trebui, de asemenea, să fie încheiate rapid, împreună cu reforma sistemului european comun de azil, pentru a se asigura că normele UE reușesc să prevină sustragerea, să ofere asistență pentru returnările voluntare și să raționalizeze procedurile administrative și judiciare, consolidând astfel funcționarea eficace a sistemelor de gestionare a situației legate de azil și migrație.

¹ JO L [...], [...], p. [...].

² JO L [...], [...], p. [...].

³ JO L [...], [...], p. [...].

⁴ JO L [...], [...], p. [...].

⁵ JO L [...], [...], p. [...].

⁶ COM(2018) 634 final.

Obiectivul general al propunerii este de a asigura adaptarea necesară a normelor privind procedurile de azil și returnare (Regulamentul privind procedurile de azil și Directiva privind returnarea⁷), precum și a mecanismului de solidaritate instituit prin Regulamentul privind gestionarea situației legate de azil și migrație, pentru a se asigura faptul că statele membre sunt în măsură să abordeze situațiile de criză și de forță majoră în domeniul gestionării azilului și migrației în UE. Astfel de situații pot apărea foarte rapid și pot avea o asemenea amploare și natură încât să necesite un set specific de instrumente pentru a fi abordate în mod eficace. În acest scop, s-au stabilit o procedură simplificată și termene mai scurte pentru declanșarea mecanismului de solidaritate obligatoriu prevăzut pentru situațiile de presiune în Regulamentul privind gestionarea situației legate de azil și migrație. Normele și măsurile prevăzute în prezenta propunere pentru abordarea unei situații de criză completează sprijinul operațional și tehnic pe care îl poate acorda⁸ Agenția Uniunii Europene pentru Azil în cazul în care sistemele de azil sau de primire ale statului membru sunt supuse unei presiuni disproporționate.

În plus, procedura mecanismului de solidaritate în situații de criză prevede un domeniu de aplicare mai larg pentru transfer și consolidează posibilitatea ca statele membre să își ofere reciproc asistență pentru efectuarea returnărilor, sub forma unei preluări a sarcinii de returnare. În conformitate cu normele obișnuite stabilite în Regulamentul privind gestionarea situației legate de azil și migrație, statele membre care preiau sarcina de returnare se angajează să returneze migranții aflați în situație nereglementară în numele unui alt stat membru, desfășurând toate activitățile necesare în acest scop direct de pe teritoriul statului membru beneficiar (de exemplu, oferind consiliere în materie de returnare, purtând un dialog politic cu țări terțe, oferind sprijin pentru returnarea voluntară asistată și reintegrare). În cazul în care returnarea nu este finalizată în termen de opt luni, migranții aflați în situație nereglementară ar urma să fie mutați pe teritoriul statului membru care preia sarcina de returnare în vederea finalizării procesului de returnare. Preluarea sarcinii de returnare în situații de criză prevăzută în prezenta propunere este diferită de cea prevăzută în Regulamentul privind gestionarea situației legate de azil și migrație, deoarece obligația de a muta migranții în situație nereglementară este declanșată în cazul în care persoana în cauză nu se întoarce sau nu este îndepărtată în termen de patru luni.

Propunerea include, de asemenea, dispoziții referitoare la situații de criză care permit anumite derogări de la propunerea de Regulament privind procedurile de azil. În special, va fi posibil să se extindă domeniul de aplicare al procedurii la frontieră pentru a include resortisanții țărilor terțe și apatrizii a căror rată de recunoaștere în primă instanță în întreaga UE este de 75 % sau mai scăzută, în plus față de motivele deja prevăzute în Regulamentul privind procedurile de azil, precum și să se prelungească cu opt săptămâni suplimentare durata de examinare a unei cereri de protecție internațională în cadrul procedurii la frontieră. Se propune, de asemenea, să se permită statelor membre să deroge de la dispozițiile privind înregistrarea cererilor de protecție internațională cu un termen mai lung, de patru săptămâni.

În plus, propunerea prevede posibilitatea de a deroga de la anumite dispoziții privind procedura la frontieră pentru a efectua returnarea, astfel cum se prevede în propunerea de Regulament privind procedurile de azil și în Directiva privind returnarea, pentru a facilita punerea în aplicare a acestor proceduri în situații de criză, când sunt necesare ajustări

⁷ Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală, JO L 348, 24.12.2008, p. 98.

⁸ Pe baza acordului provizoriu din Regulamentul privind Agenția Uniunii Europene pentru Azil (articolul 16).

specifice pentru a le permite autorităților competente să își exercite sarcinile cu diligență și să facă față volumului semnificativ de lucru. În acest scop, propunerea prelungește durata maximă a procedurii la frontieră pentru efectuarea returnării cu o perioadă suplimentară de opt săptămâni (propunerea de Regulament privind procedurile de azil stabilește un termen maxim de douăsprezece săptămâni) și introduce noi cazuri specifice și bine orientate, pe lângă cele stabilite în propunerea de reformare a Directivei privind returnarea, în care se poate presupune existența unui risc de sustragere în cazuri individuale, în absența unor dovezi contrare. Procedura de gestionare a crizelor legate de returnare nu aduce atingere posibilității statelor membre de a deroga de la aplicarea Directivei privind returnarea în temeiul articolului 2 alineatul (2) litera (a) din aceeași directivă, în ceea ce privește resortisanții țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală care au fost reținuți pentru trecerea neregulamentară a frontierei externe a unui stat membru pe cale terestră, maritimă sau aeriană și care, în urma procedurii de screening efectuate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. XXX /XXX [*Regulamentul privind procedura de screening*], nu au obținut ulterior o autorizație sau un drept de ședere în statul membru respectiv (de exemplu, nu au solicitat protecție internațională).

Pentru a permite statelor membre și Uniunii să trateze în mod eficace situațiile de forță majoră, ca de exemplu situația cu care s-au confruntat ca urmare a pandemiei de COVID-19 declarate de Organizația Mondială a Sănătății la 11 martie 2020, propunerea de regulament prevede, de asemenea, posibilitatea ca un stat membru să prelungească termenele stabilite în propunerea de Regulament privind procedurile de azil pentru înregistrarea cererilor de protecție internațională, precum și termenele de trimitere și de răspuns la cererile de preluare și la notificările de reprimire și să efectueze mutarea către statul membru responsabil prevăzut în propunerea de Regulament privind gestionarea situației legate de azil și migrație. Prezenta propunere prevede, de asemenea, o prelungire a termenului pentru punerea în aplicare a obligației de transfer sau de asumare a sarcinii de returnare în cazul în care un stat membru se află într-o situație de forță majoră care face imposibilă îndeplinirea acestor obligații, astfel cum se prevede în prezentul regulament și în Regulamentul privind gestionarea situației legate de azil și migrație.

1.2. Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică vizat

Prezenta propunere este în deplină concordanță cu Comunicarea privind noul Pact privind migrația și azilul și cu Foaia de parcurs a inițiativelor care o însoțește, inclusiv cu propunerea de Regulament privind gestionarea situației legate de azil și migrație, cu propunerea de Regulament de stabilire a unei proceduri de screening și cu propunerea de Regulament privind procedurile de azil.

Prezenta propunere completează propunerea de Regulament privind gestionarea situației legate de azil și migrație, în măsura în care prevede norme specifice pentru aplicarea mecanismului de solidaritate obligatoriu pentru a acoperi situația excepțională a unei crize.

Prezenta propunere este, de asemenea, în concordanță atât cu propunerea de Regulament privind procedurile de azil, cât și cu propunerea de reformare a Directivei privind returnarea, în special prin prevederea unor norme derogatorii aplicabile situației excepționale de criză în ceea ce privește domeniul de aplicare a procedurii la frontieră, durata de examinare a unei cereri de protecție internațională în cadrul acestei proceduri, termenele pentru înregistrarea cererilor de protecție internațională, precum și domeniul de aplicare și calendarul procedurii la frontieră pentru efectuarea unei returnări.

În plus, prezenta propunere este în deplină concordanță cu și servește la completarea mecanismului UE de pregătire pentru situații de criză legate de migrație și de gestionare a acestora (Planul de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora), care prevede un cadru operațional pentru monitorizarea și anticiparea fluxurilor de migrație și a situațiilor de migrație, consolidarea rezilienței, precum și organizarea unui răspuns coordonat la crizele în materie de migrație. În special, propunerea utilizează pe deplin rapoartele redactate de rețeaua instituită în cadrul planului de acțiune și activitățile acesteia.

În fine, este asigurată coerența și cu acordurile politice provizorii la care s-a ajuns deja cu privire la Regulamentul privind condițiile de obținere a protecției internaționale, la Directiva privind condițiile de primire, la Regulamentul privind cadrul de relocare al UE și la Regulamentul privind Agenția UE pentru azil.

1.3. Interacțiuni cu articolul 78 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene

Prezenta propunere stabilește norme specifice pentru asigurarea unui domeniu de aplicare mai larg și o procedură mai rapidă decât cea prevăzută în propunerea de Regulament privind gestionarea situației legate de azil și migrație, pentru a se asigura faptul că un sistem eficace și eficient este permanent funcțional, astfel încât să se facă față unei situații de criză.

Instituirea unor norme specifice privind solidaritatea într-o situație de criză nu aduce atingere posibilității Consiliului de a adopta, la propunerea Comisiei, măsuri provizorii în favoarea unui stat membru care se confruntă cu o situație de urgență, astfel cum este caracterizată la articolul 78 alineatul (3) din TFUE.

1.4. Coerența cu alte politici ale Uniunii

Prezenta propunere este coerentă cu abordarea cuprinzătoare a gestionării migrației prevăzută în noul Pact privind migrația și azilul, implicând plasarea politicii în materie de migrație în centrul relațiilor cu țările terțe partenere; crearea unor căi legale efective de intrare în UE; integrarea frontierelor externe în cadrul sistemului UE de gestionare a migrației; elaborarea unor proceduri simplificate, echitabile și eficiente în materie de azil și returnare; asigurarea unui sistem Schengen capabil să inspire încredere și elaborarea unor politici specifice care să contribuie la integrarea resortisanților țărilor terțe în societățile europene.

Propunerea pune în aplicare noul pact și, în special, obiectivul de a relansa reforma azilului propusă de Comisie în 2016, analizând, printre altele, modalitățile de instituire a unui sistem coerent de azil și returnare și de stabilire a unei abordări cuprinzătoare a gestionării migrației. În acest sens, prezenta propunere asigură faptul că toate statele membre contribuie la sprijinirea țărilor aflate într-o situație de criză. Prezenta propunere va asigura faptul că, în situații de criză, sunt abordate în mod eficace provocările cu care se confruntă abordarea cuprinzătoare, cum ar fi necesitatea de a menține o presiune redusă ca urmare a sosirilor neregulate și frontiere externe solide, deplasări ulterioare reduse și stres redus asupra spațiului Schengen, precum și o returnare și readmisie eficace și rapide.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

2.1. Temei juridic

Prezenta propunere contribuie la abordarea cuprinzătoare a gestionării migrației și la propunerile legislative formulate alături de Pactul privind migrația și azilul. Aceasta conține o serie de dispoziții referitoare la propunerea de Regulament privind procedurile de azil și la

propunerea de Regulament privind gestionarea situației legate de azil și migrație, precum și dispoziții privind acordarea statutului de protecție imediată în situații de criză. Prin urmare, ar trebui adoptată pe baza temeiului juridic adecvat, și anume articolul 78 alineatul (2) literele (c), (d) și (e) și articolul 79 alineatul (2) litera (c) din TFUE, în conformitate cu procedura legislativă ordinară.

2.2. Geometrie variabilă

Dispozițiile Regulamentului (UE) nr. 604/2013 sunt obligatorii pentru Irlanda, ca urmare a notificării dorinței sale de a participa la adoptarea și la aplicarea regulamentului respectiv, pe baza Protocolului privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție anexat la TUE și la TFUE⁹.

În conformitate cu protocolul menționat anterior, Irlanda poate decide să participe la adoptarea prezentei propuneri. Irlanda are la dispoziție această opțiune și după adoptarea propunerii.

În temeiul Protocolului privind poziția Danemarcei, anexat la TUE și la TFUE, Danemarca nu participă la adoptarea de către Consiliu a măsurilor în temeiul titlului V din TFUE (cu excepția „măsurilor prin care se stabilesc țările terțe ai căror resortisanți trebuie să posede o viză la trecerea frontierelor externe ale statelor membre și a măsurilor privind instituirea unui model tip de viză”). Totuși, întrucât Danemarca aplică actualul Regulament Dublin, pe baza unui acord internațional pe care l-a încheiat cu CE în 2006¹⁰, în conformitate cu articolul 3 din acordul menționat, aceasta trebuie să adreseze o notificare Comisiei cu privire la decizia sa de a pune în aplicare sau nu articolul 8 din prezentul regulament.

Participarea Irlandei și a Danemarcei la acordurile prevăzute în prezenta propunere de regulament se va stabili în cursul negocierilor în conformitate cu aceste protocoale. Protocoalele îi permit Irlandei, fără a-i impune o obligație în acest sens, să aleagă să participe la inițiative în domeniul de politică al libertății, securității și justiției, respectând în același timp operabilitatea acestora.

2.3. Impactul propunerii asupra statelor care nu sunt membre UE

În paralel cu asocierea mai multor state terțe la acquis-ul Schengen, Uniunea a încheiat mai multe acorduri de asociere a acestor țări și la acquis-ul Dublin/Eurodac:

- acordul de asociere a Islandei și Norvegiei, încheiat în 2001;
- acordul de asociere a Elveției, încheiat la 28 februarie 2008;
- protocolul de asociere a Liechtensteinului, încheiat la 7 martie 2011.

Pentru crearea de drepturi și obligații între Danemarca – țară care, după cum s-a explicat mai sus, a fost asociată la acquis-ul Dublin/Eurodac printr-un acord internațional – și țările asociate menționate mai sus, au fost încheiate alte două instrumente între Uniune și țările asociate¹¹.

⁹ Aceleași dispoziții i se aplică Regatului Unit în timpul perioadei de tranziție stabilite în temeiul Acordului de retragere.

¹⁰ Acord între Comunitatea Europeană și Regatul Danemarcei privind criteriile și mecanismele de determinare a statului responsabil de examinarea unei cereri de azil prezentate în Danemarca sau în oricare alt stat membru al Uniunii Europene și sistemul „Eurodac” pentru compararea amprentelor digitale în vederea aplicării efective a Convenției de la Dublin, JO L 66, 8.3.2006, p. 38.

¹¹ Protocolul între Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein la Acordul între Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind criteriile și mecanismele de determinare a statului responsabil să examineze o cerere de azil introdusă într-un stat membru sau în

În conformitate cu cele trei acorduri menționate anterior, țările asociate acceptă acquis-ul Dublin/Eurodac și dezvoltarea acestuia fără excepții. Acestea nu participă la adoptarea actelor care modifică sau dezvoltă acquis-ul Dublin (prin urmare, nici la prezenta propunere), însă trebuie să adreseze Comisiei, într-un interval de timp dat, o notificare cu privire la hotărârea lor de a accepta sau nu conținutul actelor respective, odată ce acestea au fost aprobate de Parlamentul European și de Consiliu. În cazul în care Norvegia, Islanda, Elveția sau Liechtenstein nu acceptă un act de modificare sau de dezvoltare a acquis-ului Dublin/Eurodac, acordurile respective vor înceta, cu excepția cazului în care comitetul mixt/comun instituit prin acorduri decide altfel, în unanimitate.

Regulamentul propus are un domeniu de aplicare mai larg, care depășește obiectul acordurilor menționate anterior. Pentru a se asigura menținerea acordurilor cu Danemarca și cu țările asociate care reglementează participarea acestora la sistemul Dublin, Danemarca, Norvegia, Islanda, Elveția și Liechtenstein vor fi obligate, în cazul în care acest act va fi acceptat, să respecte doar articolul 8 din prezentul regulament.

2.4. Subsidiaritatea

Titlul V din TFUE privind spațiul de libertate, securitate și justiție conferă Uniunii Europene anumite competențe în domeniile menționate. Aceste competențe trebuie exercitate în conformitate cu articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană, respectiv numai dacă și în măsura în care obiectivele acțiunii preconizate nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, dar, datorită dimensiunilor și efectelor acțiunii preconizate, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii Europene.

Propunerea introduce norme specifice privind aplicarea mecanismului de solidaritate prevăzut în Regulamentul privind gestionarea situației legate de azil și migrație, cu scopul de a aborda în mod structurat situațiile de criză generate în orice stat membru de un aflux masiv de persoane și de a realiza o împărțire echitabilă a responsabilităților între statele membre. Prin definiție, prezenta propunere abordează cazurile în care un stat membru nu poate face față singur situației.

În plus, sunt prevăzute o serie de elemente procedurale pentru a asista unul sau mai multe state membre care se confruntă cu astfel de situații de criză. Procedurile de azil și de returnare ar trebui să fie reglementate de aceleași norme în întreaga Uniune, indiferent de numărul statelor membre care le aplică, pentru a se asigura, într-o situație de criză, o abordare comună a normelor de la care se poate deroga. Acest lucru oferă, de asemenea, claritate și securitate juridică persoanelor vizate de aceste proceduri și asigură respectarea drepturilor care le revin. În plus, declanșarea unor astfel de derogări, precum și domeniul de aplicare și calendarul acestora trebuie reglementate la nivelul UE, pentru a se asigura previzibilitatea și statul de drept. Prin urmare, obiectivele prezentei propuneri nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, dar, datorită dimensiunilor și efectelor prezentei propuneri de regulament, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii. Prin urmare, Uniunea trebuie să acționeze și poate să adopte măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității prevăzut la articolul 5 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană.

Propunerea conține, de asemenea, măsuri legate de forța majoră care pot fi aplicate de un stat membru sau de Uniune în ansamblul său, cu respectarea termenelor stabilite în propunerea de

Elveția (încheiat la 24.10.2008, JO L 161, 24.6.2009, p. 8) și Protocolul la Acordul între Comunitatea Europeană, Republica Islanda și Regatul Norvegiei privind criteriile și mecanismele de determinare a statului responsabil de examinarea unei cereri de azil prezentate într-un stat membru, în Islanda sau în Norvegia (JO L 93, 3.4.2001).

Regulament privind gestionarea situației legate de azil și migrație sau în propunerea de Regulament privind procedurile de azil.

Realizarea acestor obiective necesită acțiuni la nivelul UE deoarece ele sunt transfrontaliere prin natura lor. Este clar că acțiunile întreprinse individual de către statele membre nu pot răspunde în mod satisfăcător necesității unei abordări comune la nivelul UE pentru o problemă comună.

2.5. Proportionalitatea

În conformitate cu principiul proporționalității, prevăzut la articolul 5 alineatul (4) din Tratatul privind Uniunea Europeană, prezentul regulament stabilește condițiile exacte în care pot fi aplicate normele de derogare, precum și domeniul și termenul de aplicare ale acestor norme. De asemenea, se instituie un mecanism care să reglementeze aplicarea acestor norme de derogare, pentru a se asigura că nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivelor sale.

Toate elementele mecanismului de gestionare a situațiilor de criză specifice cauzate de un aflux masiv de resortisanți ai țărilor terțe pe teritoriul unui stat membru sau a unor situații specifice de forță majoră se limitează la ceea ce este necesar pentru instituirea și facilitarea aplicării derogărilor procedurale adecvate și a declanșării rapide a mecanismului de solidaritate, pentru a asigura egalitatea de tratament în ceea ce privește drepturile și garanțiile solicitanților și pentru a adapta normele privind procedurile de azil și de returnare.

Derogările de la propunerea de Regulament privind gestionarea situației legate de azil și migrație și de la propunerea de Regulament privind procedurile de azil sunt proporționale, fiind instituite o serie de măsuri de salvagardare care asigură un echilibru între nevoile imediate ale statelor membre de gestionare a situațiilor de criză sau de forță majoră și nevoia de securitate juridică și de uniformitate în aplicarea unor astfel de derogări.

Având în vedere situațiile excepționale de aflux masiv de resortisanți ai țărilor terțe sau de apatrizi care sosesc neregular într-un stat membru, care fac ca sistemul său de azil, de primire sau de returnare să devină nefuncțional, se consideră că este proporțional ca, în cadrul procedurii de gestionare a crizelor legate de azil și returnare, duratele maxime ale procedurii la frontieră pentru azil și returnare stabilite în Regulamentul privind procedurile de azil să fie prelungite cu o perioadă de cel mult opt săptămâni fiecare.

Prelungirea termenelor introduse în cazurile de forță majoră este necesară pentru a raționaliza în întreaga Uniune derogările de la propunerea de Regulament privind gestionarea situației legate de azil și migrație și de la propunerea de Regulament privind procedurile de azil.

Limitele impuse cu privire la durata aplicării derogărilor permit să se stabilească un echilibru între necesitatea ca autoritățile naționale care se confruntă cu o situație de forță majoră să aibă mai mult timp pentru a-și îndeplini sarcinile și nevoia de a proteja drepturile solicitanților și ale resortisanților țărilor terțe sau ale apatrizilor a căror cerere de protecție internațională a fost respinsă.

2.6. Alegerea instrumentului

Dat fiind faptul că prezenta propunere de regulament prevede anumite derogări de la propunerea de Regulament privind gestionarea situației legate de azil și migrație, precum și de la propunerea de Regulament privind procedurile de azil, se utilizează același instrument juridic pentru a institui un set de norme care să permită statelor membre și Uniunii să facă față situațiilor specifice de criză cauzate de un aflux masiv de resortisanți ai țărilor terțe pe teritoriul unui stat membru sau unor situații specifice de forță majoră.

Doar un regulament care stabilește derogări de la procedurile de azil și de returnare din Uniune și ale cărui dispoziții sunt direct aplicabile poate oferi gradul necesar de uniformitate și eficacitate necesare în aplicarea normelor procedurale ale UE privind azilul într-o situație de criză și de forță majoră.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR EX POST, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

Colectarea cunoștințelor privind punerea în practică și aplicarea legislației existente

3.1. Elaborarea de politici pe baza unor date concrete

Un document de lucru analitic detaliat al serviciilor Comisiei însoțește propunerile legislative și se bazează pe date și statistici disponibile public la nivelul UE, precum și pe experiența acumulată de Comisie și de agențiile sale cu privire la situația migrației și a azilului pe teren. O compilare a acestora indică faptul că sistemul european comun de azil necesită un cadru juridic consolidat, cu norme noi sau modificate, pentru a face față provocărilor actuale în materie de migrație.

Documentul de lucru al serviciilor Comisiei identifică o serie de provocări cu care se confruntă UE în prezent, analizează situația actuală și descrie soluțiile posibile pentru a le aborda. Acesta se bazează pe datele colectate de la începutul crizei migrației din 2015-2016 și trage învățăminte importante din acestea. Sunt prevăzute comparații în tot documentul pentru a evidenția tendințele, dar și lacunele care au apărut în gestionarea acestei crize. În document, se subliniază că, în anumite domenii, sunt necesare instrumente mai solide pentru a contracara eventualele crize viitoare, cum ar fi situațiile de aflux masiv, dar și că este nevoie de flexibilitate în situațiile de forță majoră, în lumina lecțiilor învățate din pandemia de COVID-19.

Una dintre provocările identificate este lipsa unui mecanism de abordare a situațiilor de criză care ar putea rezulta dintr-un aflux masiv de migranți în situație neregulamentară care ar putea face ca sistemul de azil sau de primire al unui stat membru să fie nefuncțional, cu consecințe grave asupra funcționării întregului sistem european comun de azil. Ca parte a acestei provocări, s-a constatat că, în astfel de situații, UE continuă să se regăsească adesea în incapacitatea de a asigura accesul la procedurile la frontiere, în ciuda faptului că, în prezent, este mai bine pregătită să abordeze situațiile de criză decât era în 2015.

O serie de evenimente recente, cum ar fi pandemia de COVID-19 și criza politică produsă la frontiera greco-turcă în martie 2020, indică faptul că există domenii în care este necesară atingerea unui grad mai mare de reziliență prin norme specifice care să poată fi aplicate în situații de forță majoră.

Oricât ar fi de bine pregătit și de bine gestionat, orice sistem trebuie să dispună de un cadru pentru a face față crizelor sau situațiilor de forță majoră în cazul cărora flexibilitatea diferitelor instrumente legislative este insuficientă. Statele membre au nevoie de instrumente pentru a face față diferitelor cauze ale migrației, precum și de măsuri imediate pentru a face față presiunilor extreme care rezultă din astfel de situații.

În plus, în situații de criză, eficacitatea reacției poate fi puternic influențată de clarviziune și de pregătire efective, trecând de la un mod reactiv la unul bazat pe pregătire și anticipare. Acesta este un aspect care încă lipsește la nivelul UE și care continuă să fie necesar ca parte a eforturilor de a face sistemul actual de gestionare a migrației mai rezilient și mai reactiv.

Punerea în aplicare a Recomandării nr. XXX a Comisiei privind un mecanism al UE de pregătire pentru situații de criză legate de migrație și de gestionare a acestora (Planul de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora) ar trebui să contribuie la reducerea acestui decalaj prin monitorizarea și anticiparea fluxurilor de migrație, prin creșterea rezilienței și îmbunătățirea coordonării tehnice a răspunsului la criză, cu respectarea deplină a legislației în vigoare și prin utilizarea și completarea instrumentelor existente.

Aceste provocări evidențiază necesitatea unor norme specifice privind solidaritatea în situații de criză, care să includă un sistem obligatoriu de solidaritate în materie de transfer sau de preluare a sarcinii de returnare, pentru a asigura o reacție rapidă la presiunea extremă cu care se confruntă statele membre afectate. Acestea implică, de asemenea, derogări procedurale pe care statele membre să le poată aplica în cadrul sistemelor lor de azil și de migrație. Derogările de la normele în materie de azil și returnare ar trebui să asigure faptul că statele membre dispun de un interval de timp suficient pentru a efectua procedurile relevante în aceste domenii.

În ceea ce privește persoanele strămutate din țări terțe care se confruntă cu un grad ridicat de risc de a fi supuse violenței generalizate, în situații excepționale de conflict armat, și care nu se pot întoarce în țara lor de origine și necesită o formă rapidă de protecție la sosirea în UE, documentul de lucru al serviciilor Comisiei ajunge, de asemenea, la concluzia că măsurile existente de acordare a unui acces rapid la protecție nu par să mai fie adecvate scopului. Acesta subliniază că, potrivit studiului¹² referitor la Directiva privind protecția temporară (DPT)¹³, părțile interesate au fost de acord că a fost cu greu posibil să se ajungă la un acord între statele membre cu privire la posibila activare a DPT. Prin urmare, documentul de lucru al serviciilor Comisiei concluzionează că Directiva privind protecția temporară nu mai răspunde realității actuale a statelor membre și trebuie abrogată. Cu toate acestea, în document se recunoaște că anumite grupuri de resortisanți ai țărilor terțe care se află într-o situație cu un grad de risc ridicat trebuie să beneficieze de protecție rapidă și imediată. În acest sens, prezenta propunere asigură faptul că persoanele cărora li se acordă protecție imediată beneficiază de drepturi economice și sociale echivalente cu cele aplicabile beneficiarilor de protecție subsidiară în temeiul Regulamentului (UE) XXX/XXX [Regulamentul privind condițiile de obținere a protecției internaționale]. Aceste drepturi includ protecția împotriva returnării forțate, informații privind drepturile și obligațiile legate de statutul lor, menținerea unității familiei, dreptul de a primi un permis de ședere, libertatea de circulație în interiorul statului membru, accesul la locuri de muncă, accesul la educație, accesul la procedurile de recunoaștere a calificărilor și validarea competențelor, securitatea socială și asistența socială, asistența medicală, drepturile aferente minorilor neînsoțiți, accesul la locuințe, accesul la măsuri de integrare și asistența la repatriere.

3.2. Consultări cu părțile interesate

Comisia a consultat Parlamentul European, statele membre și părțile interesate în mai multe rânduri pentru a colecta opiniile acestora referitoare la noul Pact privind migrația și azilul. În paralel, președințiile română, finlandeză și croată au organizat schimburi atât strategice, cât și

¹² Realizat pentru DG HOME de ICF, ianuarie 2016.

¹³ Directiva 2001/55/CE a Consiliului din 20 iulie 2001 privind standardele minime pentru acordarea protecției temporare, în cazul unui aflux masiv de persoane strămutate, și măsurile de promovare a unui echilibru între eforturile statelor membre pentru primirea acestor persoane și suportarea consecințelor acestei primiri, JO L 212, 7.8.2001, p. 12.

tehnice privind viitorul diverselor aspecte ale politicii în materie de migrație, incluzând azilul, returnarea, relațiile cu țările terțe în materie de readmisie și de reintegrare. Din aceste consultări a reieșit sprijinul pentru un nou început al politicii europene în domeniul migrației și al azilului, cu scopul de a aborda de urgență deficiențele din cadrul SECA, de a îmbunătăți eficacitatea returnărilor și de a stabili un sistem autentic european de returnare, de a consolida relațiile noastre cu țările terțe în materie de readmisie și de a asigura reintegrarea durabilă a migranților în urma returnării lor în țările de origine.

Înainte de lansarea noului Pact privind migrația și azilul, Comisia a purtat consultări intense permanente cu Parlamentul European. De asemenea, Comisia a organizat două runde de vizite și consultări bilaterale cu fiecare stat membru în primele 100 de zile ale mandatului și, de asemenea, mai recent, înainte de prezentarea pactului. Scopul consultărilor a fost de a colecta opinii și idei cu privire la viitorul Pact european privind migrația și azilul. Statele membre s-au implicat activ în aceste consultări, existând consens cu privire la faptul că este necesar să se dea dovadă de unitate, să se facă progrese treptate pentru remedierea deficiențelor sistemului actual, să se creeze un nou sistem de distribuire echitabilă a responsabilității la care să poată contribui toate statele membre, să se protejeze solid frontierele și să se acorde importanța cuvenită dimensiunii externe a migrației și îmbunătățirii returnărilor.

În cadrul acestor discuții, mai multe state membre au subliniat necesitatea de a face o distincție între situațiile obișnuite și situațiile de criză și și-au exprimat preferința pentru abordarea acestora în diferite instrumente.

Statele membre și Parlamentul European au sprijinit necesitatea realizării de progrese în soluționarea deficiențelor sistemului actual, necesitatea unui nou sistem de împărțire echitabilă a responsabilității la care să poată contribui toate statele membre, o protecție puternică a frontierelor, respectarea drepturilor fundamentale din perspectiva tuturor aspectelor politicii UE privind migrația, importanța dimensiunii externe a migrației, inclusiv a unor căi legale și sigure de migrație, precum și îmbunătățirea procesului de returnare.

O serie de ateliere și discuții au fost organizate sub președinția finlandeză în cadrul mai multor foruri ale Consiliului, inclusiv cu ocazia conferinței Tampere 2.0 organizate la Helsinki în 24-25 octombrie 2019 și a Forumului Salzburg organizat la Viena în 6-7 noiembrie 2019, în cadrul căruia statele membre au identificat nevoia de a elabora un cadru pentru normele derogatorii în perioadele de criză.

În mai multe ocazii, comisarul Johansson a organizat consultări specifice cu organizațiile internaționale, cu organizațiile societății civile, cu organizațiile neguvernamentale locale relevante din statele membre și cu partenerii sociali și economici. În cadrul acestui proces de consultare au fost prezentate recomandări specifice referitoare la necesitatea de a dezvolta în continuare o abordare comună privind standardele specifice pentru copii, în conformitate cu Comunicarea din 2017 privind copiii migranți¹⁴. Societatea civilă a participat, de asemenea, la consultările care au avut loc în cadrul Forumului consultativ instituit de Biroul European de Sprijin pentru Azil (*European Asylum Support Office - EASO*), pe subiecte cum ar fi etapele inițiale ale procedurii de azil (2019).

¹⁴ În Inițiativa privind copiii migranți s-a făcut apel la o abordare comună pentru a găsi soluții la problema copiilor dispăruți (neînsoțiți și separați), pentru a stabili mecanisme eficace de reducere a riscurilor de trafic de persoane și pentru a se adopta standarde specifice pentru copii în ceea ce privește procedurile de azil.

Comisia a ținut cont, de asemenea, de recomandările specifice ale autorităților naționale și locale¹⁵, ale organizațiilor neguvernamentale și internaționale, cum ar fi UNHCR¹⁶, OIM¹⁷, precum și ale grupurilor de reflecție și ale mediului academic, cu privire la modul în care ar trebui conceput un nou început în materie de migrație și cum ar trebui abordate provocările actuale în materie de migrație, respectându-se standardele privind drepturile omului. În opinia acestora, un nou început al reformei ar trebui să presupună revizuirea anumitor norme pentru determinarea responsabilității și instituirea unui mecanism de solidaritate, inclusiv pentru persoanele debarcate în urma unei operațiuni SAR. Organizațiile neguvernamentale pledează, de asemenea, pentru ca la nivelul statelor membre să existe o înțelegere comună a noțiunii de responsabilitate și au solicitat ca Regulamentul Dublin revizuit să includă un mecanism de transfer cu caracter permanent¹⁸.

De asemenea, Comisia a luat în considerare contribuțiile și studiile Rețelei europene de migrație¹⁹, care au fost lansate din proprie inițiativă și care, în ultimii ani, au produs mai multe studii specializate și întrebări *ad hoc*.

Multe state membre și părți interesate au subliniat necesitatea unui sistem de migrație bine gestionat, care ar avea, în cadrul arsenalului său, principiul că, în timp de criză cauzată de un aflus masiv de persoane pe teritoriul unui stat membru, transferul ar trebui să fie măsura de solidaritate implicită pentru a reduce rapid presiunea exercitată de statul membru în cauză. În plus, având în vedere lecțiile învățate din pandemia de COVID-19, toate statele membre și părțile interesate au solicitat în mod repetat Comisiei să ia în considerare aceste lecții și să se asigure că acest cadru legislativ este în măsură să facă față în viitor unor astfel de situații de forță majoră.

În acest context, Comisia a evaluat cu atenție argumentele prezentate și a concluzionat că, pe lângă actualele propuneri legislative, este necesar să se prevadă un cadru care să poată fi activat în perioade de criză și în caz de forță majoră, pentru a sprijini imediat statul membru sau statele membre care se confruntă cu astfel de situații, fie prin norme specifice privind aplicarea mecanismului de solidaritate obligatoriu prevăzut în Regulamentul privind gestionarea situației legate de azil și migrație, fie prin alte elemente procedurale pe care statele membre sau Uniunea în ansamblul său ar putea fi necesar să le instituie.

3.3. Drepturi fundamentale

Prezenta propunere respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în special de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, precum și obligațiile care decurg din dreptul internațional.

Cadrul prevăzut în prezentul regulament se aplică cu respectarea deplină a drepturilor fundamentale consacrate în cartă, inclusiv dreptul la demnitate umană (articolul 1), interzicerea torturii și a pedepselor sau tratamentelor inumane sau degradante (articolul 4), dreptul la protecția datelor cu caracter personal (articolul 8), dreptul la azil (articolul 18), protecția împotriva returnării forțate (articolul 19), nediscriminarea (articolul 21), egalitatea

¹⁵ De exemplu, Planul de acțiune conceput la Berlin privind o nouă politică europeană în domeniul azilului, 25 noiembrie 2019, semnat de 33 de organizații și municipalități.

¹⁶ Recomandările UNHCR pentru Pactul propus de Comisia Europeană privind migrația și azilul, ianuarie 2020.

¹⁷ Recomandările OIM pentru noul Pact al Uniunii Europene privind migrația și azilul, februarie 2020.

¹⁸ Raportul de proiect al CEPS, *Search and rescue, disembarkation and relocation arrangements in the Mediterranean. Sailing Away from Responsibility?* [Căutare, salvare și debarcare în Mediterana. Modalități de transfer între statele membre. Fugă de răspundere?], iunie 2019.

¹⁹ Toate studiile și rapoartele Rețelei europene de migrație sunt disponibile la adresa: https://ec.europa.eu/home-affairs/what-we-do/networks/european_migration_network_en.

drepturilor între bărbați și femei (articolul 23), drepturile copilului (articolul 24) și dreptul la o cale de atac eficientă (articolul 47). Prezenta propunere ține seama pe deplin de drepturile copilului și de nevoile speciale ale persoanelor vulnerabile.

Dreptul la libertate și libertatea de circulație sunt protejate, având în vedere că, dacă luarea în custodie publică este utilizată în contextul normelor derogatorii de la procedura la frontieră în materie de azil și returnare, normele derogatorii respective pot fi aplicate numai într-un cadru strict reglementat și pentru o perioadă limitată de timp.

În ceea ce privește aplicarea procedurilor de gestionare a crizelor în materie de azil și returnare, garanțiile oferite prin Regulamentul privind procedurile de azil și prin Directiva privind returnarea rămân aplicabile solicitanților și resortisanților țărilor terțe sau apatrizilor aflați în situație de ședere ilegală care fac obiectul procedurii la frontieră.

Drepturile copilului sunt protejate în propunere prin excluderea minorilor din procedura de gestionare a crizelor în materie de azil, cu excepția unor circumstanțe foarte limitate, și anume în cazurile în care aceștia ar reprezenta un pericol pentru securitatea națională sau ordinea publică a statului membru în cauză.

Principiul nereturnării forțate consacrat la articolul 33 din Convenția din 1951 privind refugiații și la articolul 19 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene este, de asemenea, respectat atunci când se aplică derogările de la procedura de returnare la frontieră pentru a efectua returnarea și Directiva privind returnarea. Propunerea reamintește în mod explicit datoria statelor membre de a respecta întotdeauna acest principiu.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Având în vedere natura prezentei propuneri legate de o situație de criză, nu se poate estima *a priori* impactul bugetar posibil. Acesta va fi luat în considerare, în măsura posibilului, în cadrul bugetului alocat instrumentelor existente pentru perioada 2021-2027 în domeniul migrației și azilului și, după caz, utilizând mecanismele de flexibilitate prevăzute în CFM 2021-2027. Atunci când persoanele cărora li se acordă protecție imediată sunt, de asemenea, solicitanți de protecție internațională în sensul Regulamentului (UE) XXX/XXX [*Regulamentul privind procedurile de azil*], dispozițiile privind finanțarea contribuțiilor pentru transferul acestor persoane sunt cele prevăzute în Regulamentul (UE) XXX/XXX [*gestionarea situației legate de azil și migrație*].

Necesitățile financiare sunt compatibile cu cadrul financiar multianual actual și implică, de asemenea, utilizarea unor instrumente speciale, astfel cum sunt definite în Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1311/2013 al Consiliului²⁰.

În ceea ce privește aspectele procedurale în materie de azil, prezenta propunere nu impune nicio sarcină financiară sau administrativă Uniunii. Prin urmare, în ceea ce privește aceste părți, nu are implicații asupra bugetului Uniunii.

²⁰ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1311/2013 al Consiliului din 2 decembrie 2013 de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2014-2020, JO L 347, 20.12.2013, p. 884.

5. EXPLICAȚIA DETALIATĂ A DISPOZIȚIILOR SPECIFICE ALE PROPUNERII

Definiția crizei

Situația de criză acoperă situațiile excepționale de aflux masiv de resortisanți ai țărilor terțe sau de apatrizi care sosesc neregulamentar într-un stat membru sau sunt debarcați pe teritoriul său în urma unor operațiuni de căutare și salvare, având o asemenea amploare, în raport cu populația și PIB-ul statului membru în cauză, și o asemenea natură încât ar face ca sistemul de azil, de primire sau de returnare al statului membru să devină nefuncțional. Situația de criză acoperă, de asemenea, riscul iminent de producere a unor astfel de situații excepționale de aflux masiv. Astfel de situații nu fac obiectul propunerii decât dacă se demonstrează că ar avea consecințe grave asupra funcționării sistemului european comun de azil sau a cadrului comun, astfel cum se prevede în propunerea de Regulament privind gestionarea situației legate de azil și migrație.

Norme specifice privind aplicarea obligatorie, într-o situație de criză, a mecanismului de solidaritate prevăzut în Regulamentul privind gestionarea situației legate de azil și migrație

5.1. Solidaritatea obligatorie într-o situație de criză

Propunerea introduce norme specifice privind aplicarea, în situații de criză, a mecanismului de solidaritate prevăzut în propunerea de Regulament privind gestionarea situației legate de azil și migrație, care prevede măsuri obligatorii sub formă de transfer sau de preluare a sarcinii de returnare. Aceste norme specifice prevăd un domeniu de aplicare mai larg pentru transferul obligatoriu, care este extins pentru a include toți solicitanții, fie că fac sau nu obiectul procedurii la frontieră, migranții în situație neregulamentară și persoanele cărora li se acordă protecție imediată în temeiul prezentului regulament. În plus, sunt stabilite termene mai scurte pentru declanșarea mecanismului de solidaritate obligatoriu prevăzut în Regulamentul privind gestionarea situației legate de azil și migrație. Preluarea sarcinii de returnare prevăzută în prezenta propunere este diferită de cea prevăzută în Regulamentul privind gestionarea situației legate de azil și migrație, deoarece obligația de a muta migranții în situație neregulamentară către teritoriul statului membru care preia sarcina de returnare va fi declanșată în cazul în care persoana în cauză nu s-a întors sau nu a fost îndepărtată în termen de patru luni (în loc de cele opt luni prevăzute în Regulamentul privind gestionarea situației legate de azil și migrație).

Prezenta propunere conferă Comisiei competența de a adopta acte de punere în aplicare, în conformitate cu articolul 291 din TFUE, în ceea ce privește declanșarea transferului solicitanților de protecție internațională, al migranților în situație neregulamentară și al persoanelor cărora li se acordă protecție imediată în temeiul prezentului regulament, precum și în ceea ce privește declanșarea preluării sarcinii de returnare, care implică obligația de a muta resortisanți ai țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală care fac obiectul unei preluări a sarcinii de returnare și care nu s-au întors în termenele stabilite.

Pentru a declanșa aplicarea normelor specifice în materie de solidaritate, Comisia trebuie să stabilească faptul că un stat se confruntă cu o situație de criză cauzată de un aflux masiv de resortisanți ai țărilor terțe sau de apatrizi care sosesc neregulamentar, având o asemenea amploare și natură încât face ca sistemul de azil, de primire sau de returnare al statului membru să devină nefuncțional și putând avea consecințe grave asupra funcționării sistemului european comun de azil sau asupra cadrului comun, astfel cum se prevede în propunerea de Regulament privind gestionarea situației legate de azil și migrație, sau se confruntă cu un risc iminent de apariție a unei astfel de situații.

Comisia evaluează cererea motivată a unui stat membru prin care solicită aplicarea normelor specifice pentru solidaritatea obligatorie și stabilește dacă există o situație de criză pe baza unor informații fundamentate, în special pe baza informațiilor colectate de Comisie în temeiul mecanismului UE de pregătire pentru situații de criză legate de migrație și de gestionare a acestora (Planul de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora), de EASO în temeiul Regulamentului (UE) nr. 439/2010, de Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă în temeiul Regulamentului (UE) 2019/1896, precum și pe baza informațiilor din raportul privind gestionarea migrației la care se face referire în propunerea de Regulament privind gestionarea situației legate de azil și migrație.

În cazul în care un stat membru este el însuși supus unor presiuni și beneficiază de măsuri de sprijin pentru solidaritate, inclusiv atunci când beneficiază de astfel de măsuri în temeiul Regulamentului privind gestionarea situației legate de azil și migrație, respectivul stat membru este scutit de obligația de a contribui la transfer sau de a prelua sarcina de returnare în temeiul prezentului regulament.

Comisia convoacă un forum de solidaritate în caz de criză pentru a discuta concluziile evaluării sale și pentru a defini răspunsul de solidaritate înainte de adoptarea unui act de punere în aplicare.

5.2. Domeniul de aplicare al măsurilor de solidaritate obligatorie și al normelor specifice privind aplicarea mecanismului de solidaritate în situații de criză

În ceea ce privește transferul, domeniul de aplicare al prezentei propuneri este extins în comparație cu cel prevăzut pentru situațiile de presiune în Regulamentul privind gestionarea situației legate de azil și migrație, deoarece se va aplica, de asemenea, solicitanților de protecție internațională în cadrul procedurii la frontieră, migranților în situație neregulamentară și persoanelor cărora li se acordă protecție imediată în temeiul prezentului regulament. Mutarea resortisanților țărilor terțe sau apatrizilor aflați în situație de ședere ilegală care fac obiectul unei preluări a sarcinii de returnare, de la statul membru în situație de criză la statul membru care preia sarcina de returnare, ar interveni în cazul în care returnarea nu a fost finalizată cu succes în termen de patru luni, și anume după o perioadă mai scurtă decât cea stabilită în Regulamentul privind gestionarea azilului și a migrației (opt luni).

Termenele de desfășurare a procedurii de punere în aplicare a măsurilor de solidaritate în temeiul prezentei propuneri vor fi mai scurte, în comparație cu cele prevăzute în Regulamentul privind gestionarea situației legate de azil și migrație. Prin urmare, statele membre ar trebui să prezinte un plan de răspuns în spiritul solidarității în situație de criză în termen de o săptămână de la finalizarea evaluării privind existența unei situații de criză în statul membru în cauză și după convocarea Forumului de solidaritate de către Comisie. Ulterior, Comisia adoptă, în termen de o săptămână, actul de punere în aplicare prin care stabilește măsurile de solidaritate pentru fiecare stat membru.

Actul de punere în aplicare stabilește numărul de persoane din statul membru aflat în situație de criză care urmează să fie transferate și/sau să facă obiectul unei preluări a sarcinii de returnare și stabilește repartizarea acestor persoane între statele membre pe baza unei chei de repartizare bazate 50 % pe populație și 50 % pe PIB, astfel cum este definită în propunerea de Regulament privind gestionarea situației legate de azil și migrație.

Spre deosebire de dispozițiile privind solidaritatea din propunerea de Regulament privind gestionarea situației legate de azil și migrație, prezenta propunere nu include măsuri de solidaritate în domeniul consolidării capacităților, al sprijinului operațional și al cooperării cu țările terțe, deoarece astfel de măsuri, care sunt aplicabile pe termen mai lung, sunt mai

adaptate situațiilor de presiune. Întrucât în vremuri de criză este necesară atenuarea rapidă a situației cauzate de prezența unui aflux masiv de persoane, prezenta propunere de regulament ar trebui să se concentreze pe aceste aspecte ale solidarității. În plus, orice nevoi care apar în domeniul consolidării capacităților, al sprijinului operațional și al cooperării cu țările terțe ar fi acoperite în cadrul mecanismului UE de pregătire pentru situații de criză legate de migrație și de gestionare a acestora (Planul de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora) și în cadrul mecanismului de protecție civilă al Uniunii (UCPM).

Actul de punere în aplicare se adoptă în temeiul articolului 8 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011 coroborat cu articolul 5 din același regulament, în conformitate cu care, din motive imperioase de urgență justificate în mod corespunzător, din cauza situației de criză prezente într-un stat membru beneficiar, Comisia este împuternicită să adopte acte de punere în aplicare imediat aplicabile, care rămân în vigoare pentru o perioadă de maximum un an.

5.3. Procedurile de azil și de returnare într-o situație de criză

Criterii și dispoziții procedurale: Articolul 3 stabilește etapele procedurale pentru aplicarea normelor derogatorii prevăzute la articolele 4, 5 și 6 de mai jos. Statele membre trebuie să prezinte Comisiei o cerere motivată în cazul în care consideră că se află într-o situație de criză și consideră că este necesară aplicarea fie a unei proceduri de gestionare a crizelor în materie de azil, fie a unei proceduri de gestionare a crizelor în materie de returnare sau că trebuie să aplice derogări de la dispozițiile privind înregistrarea cererilor de protecție internațională. Screening-ul resortisanților țărilor terțe în conformitate cu normele stabilite în Regulamentul privind procedura de screening ar trebui să se aplice cu posibilitatea de a prelungi termenul de cinci zile cu încă cinci zile, astfel cum se specifică în regulamentul respectiv. Derogările pot fi solicitate în mod individual sau cumulativ; cu toate acestea, condițiile specificate pentru aplicarea fiecărui articol trebuie să fie îndeplinite în mod individual. La cererea unuia sau a mai multor state membre vizate, Comisia, printr-o decizie de punere în aplicare, care se poate aplica unuia sau mai multor state membre, autorizează aplicarea normelor derogatorii pe o perioadă care urmează să fie stabilită prin respectiva decizie. Având în vedere eventuala necesitate a unei acțiuni imediate, statele membre pot începe să aplice în mod unilateral dispoziția privind prelungirea termenului de înregistrare cu maximum cincisprezece zile, după care Comisia poate să autorizeze aplicarea sa ulterioară sau poate decide să nu mai autorizeze aplicarea dispoziției în cauză. Aplicarea normelor derogatorii are un termen clar pentru toate cazurile: șase luni, care pot fi prelungite până la maximum un an pentru dispozițiile privind procedura de gestionare a crizelor în materie de azil și procedura de gestionare a crizelor în materie de returnare, și până la maximum patru săptămâni pentru aplicarea derogării de la dispozițiile privind înregistrarea solicitanților de protecție internațională. Această perioadă de patru săptămâni poate fi reînnoită, pe baza unei noi solicitări din partea statului membru în cauză, dar, în orice caz, nu ar trebui să depășească 12 săptămâni în total.

Procedura de gestionare a crizelor în materie de azil: Articolul 4 prevede posibilitatea ca statele membre să deroge de la procedura la frontieră în temeiul articolului 41 din propunerea de Regulament privind procedurile de azil, prin luarea de decizii în contextul unei proceduri la frontieră în ceea ce privește fondul unei cereri în cazul în care solicitantul are o naționalitate cu o rată de recunoaștere la nivelul UE de 75 % sau mai mică, în plus față de cazurile

menționate la articolul 41 din Regulamentul privind procedurile de azil. Pragul de 75 % sau mai mic al ratei de recunoaștere are scopul de a constitui o bază pentru ca statele membre să direcționeze rapid resortisanții țărilor terțe și apatrizii către o procedură obișnuită de azil la frontieră, fără a se pronunța în avans asupra rezultatului cererii lor de azil. Acesta este diferit de pragul de 20 % al ratei de recunoaștere din Regulamentul privind procedurile de azil, care constituie un motiv de accelerare. În consecință, statele membre trebuie să continue să aplice procedura la frontieră în toate cazurile prevăzute în Regulamentul privind procedurile de azil (amenințare la adresa securității, solicitanți provenind dintr-o țară cu mai puțin de 20 % din rata medie de recunoaștere la nivelul UE), dar pot aplica procedura la frontieră tuturor celorlalți solicitanți care provin dintr-o țară cu o rată de recunoaștere la nivelul UE de 75 % sau mai mică. În plus, într-o situație de criză, procedura la frontieră se poate aplica de către statele membre pentru o perioadă suplimentară de opt săptămâni, prelungind perioada de douăsprezece săptămâni prevăzută în Regulamentul privind procedurile de azil.

Procedura de gestionare a crizelor în materie de returnare: Articolul 5 prevede posibilitatea ca statele membre să deroge de la anumite dispoziții ale procedurii la frontieră pentru efectuarea returnărilor instituite prin articolul 41a din propunerea de Regulament privind procedurile de azil și din Directiva privind returnarea. Aceste derogări s-ar aplica resortisanților țărilor terțe sau apatrizilor a căror cerere a fost respinsă în contextul procedurii de gestionare a crizelor în materie de azil, precum și celor care fac obiectul procedurii la frontieră prevăzute la articolul 41 din propunerea de Regulament privind procedurile de azil, a căror cerere este respinsă înainte de adoptarea de către Comisie a unei decizii prin care se declară că statul membru în cauză se confruntă cu o situație de criză și care nu au dreptul de a rămâne și nu sunt autorizați să rămână după adoptarea deciziei respective. Dispozițiile derogatorii prelungesc durata maximă a procedurii la frontieră pentru efectuarea returnării, inclusiv luarea în custodie publică, în cazurile necesare, ca ultim recurs, cu o perioadă suplimentară de 8 săptămâni și introduce noi cazuri specifice și bine orientate, pe lângă cele stabilite în propunerea de reformare a Directivei privind returnarea, în care se poate presupune existența unui risc de sustragere în cazuri individuale, în absența unor dovezi contrare.

Derogări de la dispozițiile privind înregistrarea cererilor de protecție internațională: Articolul 6 prevede posibilitatea ca statele membre să amâne înregistrarea cererilor de protecție internațională cu până la patru săptămâni, prin derogare de la articolul 27 din propunerea de Regulament privind procedurile de azil.

5.4. Prelungirea termenelor

Înregistrarea cererilor de protecție internațională: În situații de forță majoră, în care un stat membru se află în imposibilitatea de a aplica termenul de înregistrare, articolul 7 prevede o prelungire cu patru săptămâni pentru înregistrarea de către statele membre a cererilor de protecție internațională, prin derogare de la articolul 27 din propunerea de Regulament privind procedurile de azil. Statele membre care se confruntă cu astfel de situații de forță majoră trebuie să informeze Comisia cu privire la respectiva situație și să indice motivele precise pentru aplicarea derogării. De asemenea, statul membru în cauză informează Comisia cu

privire la încetarea situației de forță majoră, după care nu ar mai trebui să se aplice termenul prelungit de înregistrare.

Termenele prevăzute în Regulamentul (UE) nr. XXX/XXX [gestionarea situației legate de azil și migrație] În situații de forță majoră, în care este imposibil ca un stat membru să aplice procedura de trimitere și de răspuns la cererile de preluare și la notificările de reprimire în termenele prevăzute în propunerea de Regulament privind gestionarea situației legate de azil și migrație sau să respecte termenul de mutare a unui solicitant către statul membru responsabil, se prevăd derogări specifice pentru a le permite statelor membre să prelungească termenele relevante în condiții stricte. Statele membre care se confruntă cu astfel de situații de forță majoră trebuie să informeze Comisia cu privire la respectiva situație și să indice motivele precise pentru aplicarea derogării. De asemenea, statul membru în cauză informează Comisia cu privire la încetarea situației de forță majoră, după care nu ar mai trebui să se aplice termenul prelungit.

Prelungirea termenului pentru obligațiile de solidaritate stabilite în Regulamentul (UE) XXX/XXX [gestionarea situației legate de azil și migrație] și în prezentul regulament: în cazul în care, din cauza existenței unei situații de forță majoră într-un anumit stat membru, acesta nu își poate îndeplini obligațiile prevăzute în mecanismul de solidaritate din propunerea de Regulament privind gestionarea situației legate de azil și migrație sau prevăzute în prezentul regulament, statul membru în cauză poate notifica această situație Comisiei și poate prelungi termenul pentru punerea în aplicare a acestor măsuri de solidaritate cu maximum șase luni.

Acordarea protecției imediate: Articolul 10 prevede acordarea statutului de protecție imediată persoanelor strămutate care, în țara lor de origine, se confruntă cu un risc excepțional de ridicat de a fi supuse violenței generalizate, într-o situație de conflict armat, și care nu se pot întoarce în respectiva țară terță. Necesitatea de a aplica prezentul articol și grupul exact de persoane care pot beneficia de acest statut vor fi stabilite de către Comisie într-un act de punere în aplicare. Pe parcursul perioadei de aplicare stabilite prin actul de punere în aplicare, statele membre pot suspenda examinarea cererilor de protecție internațională, acordând protecție imediată persoanelor care îndeplinesc criteriile respective. Această perioadă de suspendare se poate prelungi până la maximum un an, după care trebuie să se reia examinarea cererii de azil. Acest lucru va asigura protecția necesară pentru persoanele în cauză, reducând, în același timp, presiunea asupra statului membru de a examina un număr mare de cereri de azil în același timp.

Persoanele cărora li s-a acordat protecție imediată continuă să aibă statutul de solicitanți de protecție internațională, dar ar trebui să beneficieze de drepturile economice și sociale aplicabile beneficiarilor de protecție subsidiară, astfel cum sunt prevăzute în Regulamentul (UE) XXX/XXX [*Regulamentul privind condițiile de obținere a protecției internaționale*]. Acordarea protecției imediate nu exonerează statul membru de obligația de a stabili care este statul membru responsabil de examinarea cererii în temeiul Regulamentului (UE) XXX/XXX [gestionarea situației legate de azil și migrație], dar îi permite persoanei în cauză să aibă acest statut pe durata desfășurării procedurii prevăzute în

regulamentul respectiv. În cazul în care se stabilește că un alt stat membru este responsabil, protecția imediată încetează în momentul efectuării mutării în temeiul regulamentului respectiv. Dacă persoanele în cauză se mută în alte state membre, unde solicită protecție internațională, statul membru responsabil ar urma să fie obligat, de asemenea, să le preia în conformitate cu procedurile stabilite în Regulamentul (UE) XXX/XXX [*gestionarea situației legate de azil și migrație*]. Dat fiind faptul că prezenta propunere include norme specifice privind transferul în situații de criză cauzate de un aflus masiv de persoane pe teritoriul unui stat membru, iar principalele dispoziții referitoare la acest transfer sunt cuprinse în prezenta propunere și în propunerea de Regulament privind gestionarea situației legate de azil și migrație, Comisia intenționează să își retragă propunerea din 2015 de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unui mecanism de transfer în caz de criză și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid²¹.

Având în vedere evoluția conceptelor și a normelor care stabilesc condițiile pentru obținerea protecției internaționale, precum și faptul că prezentul regulament stabilește normele de acordare a statutului de protecție imediată în situații de criză, Directiva privind protecția temporară ar trebui să fie abrogată. În temeiul prezentei propuneri, ar trebui să se acorde protecție imediată persoanelor strămutate din țări terțe care se confruntă cu un grad ridicat de risc de a fi supuse violenței generalizate, în situații excepționale de conflict armat, și care nu se pot întoarce în țara lor de origine.

²¹ COM(2015) 450 final.

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

privind abordarea situațiilor de criză și de forță majoră în domeniul migrației și azilului

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 78 alineatul (2) literele (c), (d) și (e) și articolul 79 alineatul (2) litera (c),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor²,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) Uniunea, constituind un spațiu de libertate, securitate și justiție, trebuie să asigure absența controalelor asupra persoanelor la frontierele interne și să dezvolte o politică comună în domeniul azilului, al imigrării și al controlului la frontierele externe, care să fie întemeiată pe solidaritatea între statele membre și echitabilă față de resortisanții țărilor terțe.
- (2) În acest scop, este necesară o abordare cuprinzătoare în vederea consolidării încrederii reciproce între statele membre.
- (3) Abordarea cuprinzătoare ar trebui să reunească politicile din domeniul azilului, al gestionării migrației, al returnărilor, al protecției frontierelor externe și al parteneriatului cu țările terțe relevante, recunoscând că eficacitatea abordării globale depinde de abordarea în comun și într-un mod integrat a tuturor componentelor. Abordarea cuprinzătoare ar trebui să asigure faptul că Uniunea dispune de norme specifice pentru a gestiona în mod eficace migrația, inclusiv prin declanșarea unui mecanism de solidaritate obligatoriu, și că sunt instituite toate măsurile necesare pentru a preveni apariția crizelor.
- (4) Fără a aduce atingere instituirii măsurilor preventive necesare, nu se poate exclude apariția unei situații de criză sau de forță majoră în domeniul migrației și azilului, ca urmare a unor circumstanțe independente de voința Uniunii și a statelor sale membre.
- (5) Prezentul regulament ar trebui să contribuie la abordarea cuprinzătoare și să o completeze, stabilind procedurile și mecanismele specifice din domeniul protecției

¹ JO C , , p. .

² JO C , , p. .

internaționale și al returnării care ar trebui să se aplice în circumstanțele excepționale ale unei situații de criză. Regulamentul ar trebui să asigure, în special, aplicarea eficace a principiului solidarității și al distribuirii echitabile a responsabilității, precum și adaptarea normelor relevante privind procedurile de azil și de returnare, astfel încât statele membre și Uniunea să dispună de instrumentele necesare, inclusiv de timp suficient pentru a efectua aceste proceduri.

- (6) Un aflux masiv de persoane care trec frontiera în mod neregular și într-o perioadă scurtă de timp poate duce la o situație de criză într-un anumit stat membru. Aceasta poate avea, de asemenea, consecințe asupra funcționării sistemului de azil și migrație, nu numai în statul membru respectiv, ci în întreaga Uniune, din cauza circulației neautorizate și a lipsei de capacitate în statul membru al primei intrări pentru prelucrarea cererilor de protecție internațională a acestor resortisanți ai țărilor terțe. Este necesar să se stabilească norme și mecanisme specifice care ar trebui să permită acțiuni eficace pentru soluționarea unor astfel de situații.
- (7) Pe lângă situațiile de criză, statele membre se pot confrunta cu circumstanțe anormale și imprevizibile asupra cărora nu au control, ale căror consecințe nu pot fi evitate în pofida tuturor diligențelor depuse. Astfel de situații de forță majoră ar putea împiedica statele membre să respecte termenele stabilite în Regulamentele (UE) XXX/XXX [*Regulamentul privind procedurile de azil*] și (UE) XXX/XXX [*gestionarea situației legate de azil și migrație*] pentru înregistrarea cererilor de protecție internațională sau pentru efectuarea procedurilor de determinare a statului membru responsabil cu examinarea unei cereri de protecție internațională. Pentru a asigura continuarea funcționării eficiente și echitabile a sistemului comun de azil, garantând, în același timp, o examinare în timp util a nevoilor de protecție internațională și securitatea juridică, în astfel de situații ar trebui să se aplice termene mai lungi pentru înregistrarea cererilor și pentru etapele procedurale necesare în vederea stabilirii responsabilității și mutării solicitanților către statul membru responsabil. Statele membre care se confruntă cu o situație de forță majoră ar trebui, de asemenea, să fie în măsură să pună în aplicare măsurile de solidaritate pe care trebuie să le ia în temeiul mecanismului de solidaritate prevăzut în prezentul regulament și în Regulamentul (UE) XXX/XXX [*gestionarea situației legate de azil și migrație*] într-un termen prelungit, dacă este necesar.
- (8) Mecanismul de solidaritate pentru situațiile de presiune exercitată de migrație, astfel cum este prevăzut în Regulamentul (UE) XXX/XXX [*gestionarea situației legate de azil și migrație*] ar trebui să fie adaptat la nevoile specifice ale situațiilor de criză prin extinderea domeniului de aplicare personal al măsurilor de solidaritate prevăzute în regulamentul respectiv și prin stabilirea unor termene mai scurte.
- (9) Adoptarea de măsuri în cazul unui anumit stat membru nu ar trebui să aducă atingere posibilității de care dispune Consiliul de a adopta măsuri provizorii pe baza unei propuneri a Comisiei în temeiul articolului 78 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în cazul apariției unei situații de urgență într-un stat membru, caracterizate de un aflux brusc de resortisanți ai țărilor terțe.
- (10) Pentru a contribui rapid la atenuarea presiunii cu care se confruntă un stat membru într-o situație de criză, domeniul de aplicare al transferului ar trebui să includă toate categoriile de solicitanți de protecție internațională, inclusiv persoanele cărora li s-a acordat protecție imediată, precum și beneficiarii de protecție internațională și migranții în situație neregulară. În plus, un stat membru care preia sarcina de returnare ar trebui să mute resortisantul unei țări terțe aflat în situație de ședere ilegală

din statul membru beneficiar în cazul în care persoana în cauză nu se întoarce sau nu este îndepărtată în termen de patru luni, în loc de opt luni, astfel cum se prevede în Regulamentul (UE) XXX/XXX [*gestionarea situației legate de azil și migrație*].

- (11) Normele procedurale prevăzute în Regulamentul (UE) XXX/XXX [*gestionarea situației legate de azil și migrație*] pentru realizarea operațiunilor de transfer și de preluare a sarcinii de returnare ar trebui să se aplice în scopul asigurării punerii în aplicare corespunzătoare a măsurilor de solidaritate în situații de criză, deși ar trebui să fie adaptate pentru a ține seama de gravitatea și urgența situației respective.
- (12) În situații de criză, statele membre ar putea avea nevoie de un set mai larg de măsuri pentru a gestiona un aflux masiv de resortisanți ai țărilor terțe într-un mod ordonat și pentru a preveni deplasările neautorizate. Astfel de măsuri ar trebui să includă aplicarea unei proceduri de gestionare a crizelor în materie de azil și a unei proceduri de gestionare a crizelor în materie de returnare.
- (13) Pentru a le permite statelor membre să facă față unui număr mare de cereri de protecție internațională în situații de criză, ar trebui stabilită o limită de timp mai lungă pentru înregistrarea cererilor de protecție internațională depuse în astfel de situații de criză. O astfel de prelungire nu ar trebui să aducă atingere drepturilor solicitanților de azil garantate prin Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
- (14) Pentru a se asigura faptul că statele membre dispun de flexibilitatea necesară atunci când se confruntă cu un aflux semnificativ de migranți care își exprimă intenția de a solicita azil, ar trebui extinsă aplicarea procedurii la frontieră, instituită prin articolul 41 din Regulamentul (UE) XXX/XXX [*Regulamentul privind procedurile de azil*], iar o procedură de gestionare a crizelor în materie de azil ar trebui să le permită statelor membre să ia o decizie în cadrul unei proceduri la frontieră și cu privire la fondul unei cereri în cazurile în care solicitantul este de naționalitate sau, în cazul apatrizilor, a avut reședința obișnuită într-o țară terță pentru care proporția deciziilor de acordare a protecției internaționale la nivelul Uniunii este de 75 % sau mai mică. Prin urmare, la aplicarea procedurii la frontieră în situații de criză, statele membre ar trebui să continue să aplice procedura la frontieră, astfel cum este prevăzută la articolul 41 din Regulamentul (UE) XXX/XXX [*Regulamentul privind procedurile de azil*], dar ar putea extinde aplicarea procedurii la frontieră la resortisanții care provin din țări terțe în care rata de recunoaștere medie la nivelul UE este de peste 20 %, dar sub 75 %.
- (15) Screening-ul resortisanților țărilor terțe în conformitate cu normele stabilite în Regulamentul (UE) nr. XXX/XXX [*Regulamentul privind procedura de screening*] ar trebui să se aplice cu posibilitatea de a prelungi termenul de 5 zile cu încă cinci zile, astfel cum se specifică în regulamentul respectiv.
- (16) În contextul unei situații de criză, având în vedere presiunea posibilă asupra sistemului de azil, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a nu autoriza intrarea pe teritoriul lor a solicitanților care fac obiectul unei proceduri la frontieră pentru o perioadă mai lungă de timp decât cele prevăzute la articolul 41 alineatele (11) și (13) din Regulamentul (UE) XXX/XXX [*Regulamentul privind procedurile de azil*]. Cu toate acestea, procedurile ar trebui finalizate cât mai curând posibil și, în orice caz, perioadele de timp ar trebui prelungite cel mult cu o perioadă suplimentară care să nu depășească opt săptămâni; în cazul în care aceste proceduri nu pot fi finalizate până la expirarea perioadei de prelungire, solicitanții ar trebui să fie autorizați să intre pe teritoriul unui stat membru în scopul finalizării procedurii de protecție internațională.

- (17) Procedura de gestionare a crizei în materie de returnare ar trebui să faciliteze, într-o situație de criză, returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală ale căror cereri au fost respinse în contextul unei proceduri de gestionare a azilului în situații de criză și care nu au dreptul de a rămâne și nu li se permite să rămână, furnizând autorităților naționale competente instrumentele necesare și un interval de timp suficient pentru a efectua procedurile de returnare cu diligență. Pentru a fi în măsură să reacționeze în mod eficace în situații de criză, procedura de gestionare a crizelor în materie de returnare ar trebui să se aplice și în cazul solicitanților, resortisanților țărilor terțe și apatrizilor care fac obiectul procedurii la frontieră prevăzute la articolul 41 din propunerea de Regulament (UE) XXX/XXX [*Regulamentul privind procedurile de azil*] ale căror cereri au fost respinse înainte de adoptarea de către Comisie a unei decizii prin care se declară că statul membru în cauză se confruntă cu o situație de criză și care nu au dreptul de a rămâne și nu sunt autorizați să rămână după adoptarea deciziei respective.
- (18) Atunci când se aplică procedura de gestionare a crizelor în materie de returnare, resortisanții țărilor terțe sau apatrizii aflați în situație de ședere ilegală care nu au dreptul de a rămâne și cărora nu li se permite să rămână nu ar trebui să fie autorizați să intre pe teritoriul statului membru în cauză și ar trebui să fie ținuti în locurile menționate la articolul 41a alineatul (2) din Regulamentul (UE) XXX/XXX [*Regulamentul privind procedurile de azil*] pentru o perioadă care poate fi mai mare decât cea stabilită la articolul respectiv, pentru a le permite autorităților să facă față situațiilor de criză și să finalizeze procedurile de returnare; în acest scop, durata maximă, de 12 săptămâni, a procedurii la frontieră pentru efectuarea returnării prevăzute la articolul 41a alineatul (2) din Regulamentul (UE) XXX/XXX [*Regulamentul privind procedurile de azil*] ar putea fi prelungită cu o perioadă suplimentară care nu poate depăși opt săptămâni. În această perioadă, ar trebui să fie posibilă menținerea în custodie publică a resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală, în aplicarea articolului 41a alineatele (5) și (6) din Regulamentul (UE) XXX/XXX [*Regulamentul privind procedurile de azil*], cu condiția respectării garanțiilor și a condițiilor de ținere în custodie publică prevăzute în Directiva XXX/XXX/ UE [*Directiva reformată privind returnarea*], inclusiv evaluarea individuală a fiecărui caz, controlul judiciar al ținerii în custodie publică și condițiile adecvate de ținere în custodie publică.
- (19) Pentru a permite gestionarea corespunzătoare a unei situații de criză și pentru a asigura o adaptare adecvată a normelor relevante privind procedura de azil și de returnare, Comisia ar trebui, printr-o decizie de punere în aplicare, să autorizeze statele membre în cauză, la cererea motivată a acestora, să aplice normele derogatorii relevante. O astfel de decizie de punere în aplicare ar putea autoriza unul sau mai multe state membre solicitante să deroge de la normele relevante.
- (20) La examinarea unei cereri motivate prezentate de către un stat membru, Comisia ar trebui să țină seama, în același timp, de informațiile fundamentate colectate în temeiul Regulamentului (UE) XXX/XXX [*Regulamentul privind Agenția pentru Azil*] și al Regulamentului (UE) 2019/1896 al Parlamentului European și al Consiliului³, precum

³ Regulamentul (UE) 2019/1896 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2019 privind Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european și de abrogare a Regulamentelor (UE) nr. 1052/2013 și (UE) 2016/1624, JO L 295, 14.11.2019, p. 1.

și de informațiile din raportul privind gestionarea migrației menționat în Regulamentul (UE) XXX/XXX [*gestionarea situației legate de azil și migrație*].

- (21) Pentru a le oferi statelor membre timpul suplimentar care este necesar pentru a face față situației de criză și, în același timp, pentru a asigura un acces eficace și cât mai rapid posibil la procedurile și drepturile relevante, Comisia ar trebui să autorizeze aplicarea procedurii de gestionare a crizelor în materie de azil și a procedurii de gestionare a crizelor în materie de returnare pentru o perioadă de șase luni, care ar putea fi prelungită până la maximum un an. După expirarea perioadei relevante, termenele prelungite prevăzute în procedurile de gestionare a crizelor în materie de azil și de returnare nu ar trebui să se aplice noilor cereri de protecție internațională.
- (22) Din aceleași motive, Comisia ar trebui să autorizeze aplicarea normelor de derogare în ceea ce privește termenul de înregistrare pentru o perioadă care să nu depășească patru săptămâni, care ar trebui să poată fi reînnoită pe baza unei noi cereri motivate prezentate de statul membru în cauză. Cu toate acestea, perioada totală de aplicare nu ar trebui să depășească douăsprezece săptămâni.
- (23) Într-o situație de criză, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a suspenda examinarea cererilor de protecție internațională depuse de persoane strămutate din țări terțe care nu se pot întoarce în țara lor de origine deoarece s-ar confrunta cu un grad ridicat de risc de a fi supuse violenței generalizate, în situații excepționale de conflict armat. În acest caz, persoanelor respective ar trebui să li se acorde un statut de protecție imediată. Statele membre ar trebui să reia examinarea cererii lor cel târziu la un an de la suspendarea ei.
- (24) Persoanele cărora li se acordă protecție imediată ar trebui să fie considerate în continuare solicitanți de protecție internațională, având în vedere cererea lor de protecție internațională în curs de soluționare, în sensul Regulamentului (UE) XXX/XXX [Regulamentul privind procedurile de azil], precum și în sensul Regulamentului (UE) XXX/XXX [*gestionarea situației legate de azil și migrație*].
- (25) Statele membre ar trebui să se asigure că beneficiarii statutului de protecție imediată au acces efectiv la toate drepturile prevăzute în Regulamentul (UE) XXX/XXX [*Regulamentul privind condițiile de obținere a protecției internaționale*] aplicabile și echivalente cu cele de care beneficiază beneficiarii de protecție subsidiară.
- (26) Pentru a efectua o evaluare adecvată a cererilor de protecție internațională depuse de către beneficiarii protecției imediate, procedurile de azil ar trebui să fie reluate cel târziu la un an de la suspendarea acestor proceduri.
- (27) De la adoptarea Directivei 2001/55/CE a Consiliului⁴, normele privind calificarea beneficiarilor de protecție internațională au evoluat considerabil. Având în vedere că prezentul regulament stabilește normele de acordare a statutului de protecție imediată în situații de criză persoanelor strămutate din țări terțe care nu se pot întoarce în țara lor de origine și prevede norme specifice pentru solidaritatea arătată acestor persoane, Directiva 2001/55/CE ar trebui abrogată.
- (28) Ar trebui stabilite norme specifice pentru cazurile de forță majoră, pentru a le permite statelor membre să prelungească termenele prevăzute în Regulamentul (UE)

⁴ Directiva 2001/55/CE a Consiliului din 20 iulie 2001 privind standardele minime pentru acordarea protecției temporare, în cazul unui aflux masiv de persoane strămutate, și măsurile de promovare a unui echilibru între eforturile statelor membre pentru primirea acestor persoane și suportarea consecințelor acestei primiri, JO L 212, 7.8.2001, p. 12.

XXX/XXX [*gestionarea situației legate de azil și migrație*] în condiții stricte, în cazul în care este imposibil să se respecte aceste termene din cauza situației extraordinare. O astfel de prelungire ar trebui să se aplice termenelor stabilite pentru trimitere și răspuns la cererile de preluare și la notificările de reprimire, precum și termenului pentru mutarea unui solicitant către statul membru responsabil.

- (29) Ar trebui stabilite, de asemenea, norme specifice pentru cazurile de forță majoră, pentru a le permite statelor membre să prelungească termenele referitoare la înregistrarea cererilor de protecție internațională stabilite în Regulamentul (UE) XXX/XXX [*Regulamentul privind procedurile de azil*] pe baza unor condiții stricte. În aceste cazuri, cererile de protecție internațională ar trebui să fie înregistrate de statul membru respectiv în termen de cel mult patru săptămâni de la data la care sunt depuse.
- (30) În astfel de situații de forță majoră, statul membru în cauză ar trebui să notifice Comisiei și, dacă este cazul, celorlalte state membre intenția sa de a aplica respectivele derogări de la aceste termene și motivele exacte pentru care intenționează să le aplice, precum și durata aplicării lor.
- (31) În situații de forță majoră care fac imposibilă respectarea de către un stat membru a obligației de a lua măsuri de solidaritate în termenele stabilite în Regulamentul (UE) XXX/XXX [*gestionarea situației legate de azil și migrație*] și în prezentul regulament, statul membru în cauză ar trebui să poată notifica Comisiei și celorlalte state membre motivele exacte pentru care consideră că se confruntă cu o astfel de situație și să prelungească termenul de realizare a măsurilor de solidaritate.
- (32) În cazul în care un stat membru nu se mai confruntă cu o situație de forță majoră, acesta ar trebui, cât mai curând posibil, să notifice încetarea situației Comisiei și, dacă este cazul, celorlalte state membre. Termenele care fac obiectul unei derogări de la Regulamentul (UE) XXX/XXX [*gestionarea situației legate de azil și migrație*] nu ar trebui să se aplice noilor cereri de protecție internațională depuse de către sau pentru resortisanții țărilor terțe sau apatrizii care se află în situație de ședere ilegală după data notificării respective. Începând de la data acestei notificări, ar trebui să înceapă aplicarea termenelor prevăzute în Regulamentul (UE) XXX/XXX [*Regulamentul privind procedurile de azil*].
- (33) Pentru a sprijini statele membre care efectuează transferuri ca măsură de solidaritate, ar trebui să se acorde sprijin financiar din bugetul UE.
- (34) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei. Respectivele competențe trebuie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului⁵.
- (35) Procedura de examinare ar trebui utilizată pentru adoptarea de măsuri de solidaritate în situații de criză pentru autorizarea aplicării unor norme procedurale derogatorii și pentru declanșarea acordării statutului de protecție imediată.
- (36) Din motive imperioase de urgență, justificate în mod corespunzător, legate de presiunea exercitată de situația de criză din unele state membre, Comisia ar trebui să adopte acte de punere în aplicare imediat aplicabile.

⁵

Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

- (37) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special demnitatea umană, dreptul la viață, interzicerea torturii și a tratamentelor sau pedepselor inumane sau degradante, dreptul la azil și protecția în caz de strămutare, expulzare sau extrădare. Regulamentul ar trebui să fie pus în aplicare în conformitate cu carta și cu principiile generale ale dreptului Uniunii, precum și cu dreptul internațional, inclusiv în materie de protecție a refugiaților, de obligații referitoare la drepturile omului și de interzicere a returnării forțate.
- (38) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la TFUE, Danemarca nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu are obligații în temeiul acestuia și nu face obiectul aplicării sale. Având în vedere că articolul 8 din prezentul regulament constituie modificări în sensul articolului 3 din Acordul încheiat între Comunitatea Europeană și Regatul Danemarcei privind criteriile și mecanismele de determinare a statului responsabil de examinarea unei cereri de azil prezentate în Danemarca sau în orice alt stat membru al Uniunii Europene și sistemul „Eurodac” pentru compararea amprentelor digitale în scopul aplicării eficiente a Convenției de la Dublin⁶, Danemarca trebuie să notifice Comisiei decizia sa de a pune în aplicare sau nu conținutul acestor modificări la momentul adoptării modificărilor sau ulterior, în termen de 30 de zile.
- (39) [În conformitate cu articolul 3 din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la TUE și la TFUE, Irlanda a notificat intenția sa de a participa la adoptarea și la aplicarea prezentului regulament.]

SAU

- (40) [În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la TUE și la TFUE, și fără a aduce atingere articolului 4 din protocolul respectiv, Irlanda nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu are obligații în temeiul acesteia și nu face obiectul aplicării sale.]
- (41) În ceea ce privește Islanda și Norvegia, articolul 8 din prezentul regulament constituie legislație nouă într-un domeniu care face obiectul anexei la Acordul încheiat între Comunitatea Europeană, Republica Islanda și Regatul Norvegiei privind criteriile și mecanismele de determinare a statului responsabil de examinarea unei cereri de azil prezentate într-un stat membru, în Islanda sau în Norvegia⁷.
- (42) În ceea ce privește Elveția, articolul 8 din prezentul regulament constituie acte sau măsuri care modifică sau completează dispozițiile articolului 1 din Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană referitor la criteriile și mecanismele de determinare a statului responsabil de examinarea unei cereri de azil introduse într-un stat membru sau în Elveția⁸.
- (43) În ceea ce privește Liechtenstein, articolul 8 din prezentul regulament constituie acte sau măsuri care modifică sau completează dispozițiile articolului 1 din Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la criteriile și

⁶ JO L 66, 8.3.2006, p. 38.

⁷ JO L 93, 3.4.2001 p. 40.

⁸ JO L 53, 27.2.2008, p. 5.

mecanismele de determinare a statului responsabil de examinarea unei cereri de azil introduse într-un stat membru sau în Elveția, la care se referă articolul 3 din Protocolul dintre Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind criteriile și mecanismele de determinare a statului responsabil de examinarea unei cereri de azil introduse într-un stat membru sau în Elveția⁹,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I - DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiect

1. Prezentul regulament abordează situațiile de criză și de forță majoră din domeniul migrației și azilului în Uniune și prevede norme specifice de derogare de la cele prevăzute în Regulamentul (UE) XXX/XXX [*gestionarea situației legate de azil și migrație*], în Regulamentul (UE) XXX/XXX [*Regulamentul privind procedurile de azil*] și în Directiva XXX [*Directiva reformată privind returnarea*].
2. În sensul prezentului regulament, o situație de criză trebuie înțeleasă ca:
 - (a) o situație excepțională de aflux masiv de resortisanți ai țărilor terțe sau de apatrizi care sosesc neregular într-un stat membru sau sunt debarcați pe teritoriul său în urma unor operațiuni de căutare și salvare, având o asemenea amploare, în raport cu populația și PIB-ul statului membru în cauză, și o asemenea natură încât ar face ca sistemul de azil, de primire sau de returnare al statului membru respectiv să devină nefuncțional și putând avea consecințe grave asupra funcționării sistemului european comun de azil sau asupra cadrului comun, astfel cum se prevede în propunerea de Regulament (UE) XXX/XXX [*gestionarea situației legate de azil și migrație*], sau
 - (b) un risc iminent de apariție a unei astfel de situații.

CAPITOLUL II – MECANISMUL DE SOLIDARITATE

Articolul 2

Solidaritatea în situații de criză

1. În scopul acordării de contribuții de solidaritate în beneficiul unui stat membru în situații de criză, astfel cum se prevede la articolul 1 alineatul (2) litera (a), partea IV din Regulamentul (UE) XXX /XXX [*gestionarea situației legate de azil și migrație*] se aplică *mutatis mutandis*, cu excepția articolului 45 alineatul (1) litera (d), a articolului 47, a articolului 48, a articolului 49, a articolului 51 alineatul (3) litera (b) punctul (iii), a articolului 51 alineatul (4), a articolului 52 alineatele (2) și (5) și a articolului 53 alineatul (2) al doilea și al treilea paragraf.

⁹

JO L 160, 18.6.2011, p. 37.

2. Prin derogare de la articolul 50 alineatul (3), evaluarea menționată la alineatul respectiv acoperă situația din statul membru în cauză în perioada precedentă de o lună.
3. Prin derogare de la articolul 51 alineatul (1), de la articolul 52 alineatul (3) și de la articolul 53 alineatul (1) din Regulamentul (UE) XXX/XXX [*gestionarea situației legate de azil și migrație*], termenele stabilite în dispozițiile respective se scurtează la o săptămână.
4. Prin derogare de la articolul 51 alineatul (2) din Regulamentul (UE) XXX/XXX [*gestionarea situației legate de azil și migrație*], raportul menționat la alineatul respectiv indică dacă statul membru în cauză se află într-o situație de criză, astfel cum este definită la articolul 1 alineatul (2) litera (a) din prezentul regulament.
5. Prin derogare de la articolul 51 alineatul (3) litera (b) punctul (ii), de la articolul 52 alineatul (1), de la articolul 52 alineatul (3) primul paragraf și de la articolul 53 alineatul (3) litera (a) din Regulamentul (UE) XXX/XXX [*gestionarea situației legate de azil și migrație*], transferul include nu numai persoanele menționate la articolul 45 alineatul (1) literele (a) și (c) din regulamentul respectiv, ci și persoanele menționate la articolul 45 alineatul (2) literele (a) și (b).
6. Prin derogare de la articolul 54 din Regulamentul (UE) XXX/XXX [*gestionarea situației legate de azil și migrație*], cota calculată în conformitate cu formula prevăzută la articolul respectiv se aplică, de asemenea, măsurilor prevăzute la articolul 45 alineatul (2) literele (a) și (b) din respectivul regulament.
7. Prin derogare de la articolul 55 alineatul (2) din Regulamentul (UE) XXX/XXX [*gestionarea situației legate de azil și migrație*], termenul stabilit la respectivul articol este de patru luni.

CAPITOLUL III - PROCEDURILE DE AZIL ȘI DE RETURNARE ÎNTR-O SITUAȚIE DE CRIZĂ

Articolul 3

Criterii și dispoziții procedurale

1. În cazul în care un stat membru consideră că se confruntă cu o situație de criză, astfel cum este menționată la articolul 1 alineatul (2), statul membru respectiv înaintează Comisiei o cerere motivată în scopul aplicării normelor prevăzute la articolele 4, 5 sau 6, după caz.
2. În cazul în care, în urma examinării efectuate în conformitate cu alineatul (8), Comisia consideră că o astfel de cerere este justificată, aceasta autorizează statul membru în cauză, prin intermediul unei decizii de punere în aplicare, să aplice normele derogatorii prevăzute la articolele 4, 5 sau 6.
3. Decizia de punere în aplicare menționată la alineatul (2) se adoptă în termen de zece zile de la cerere și stabilește data de la care pot fi aplicate normele prevăzute la articolele 4, 5 sau 6, precum și durata aplicării acestora.
4. Comisia poate autoriza aplicarea normelor prevăzute la articolele 4 și 5 pentru o perioadă de șase luni. Această perioadă poate fi prelungită până la maximum un an.

5. Comisia poate autoriza aplicarea normelor prevăzute la articolul 6 pentru o perioadă de maximum patru săptămâni. În cazul în care un stat membru consideră că este necesar să prelungească în continuare aplicarea normelor prevăzute la articolul 6, acesta prezintă Comisiei o cerere motivată cel târziu cu cinci zile înainte de expirarea perioadei de patru săptămâni. Comisia poate autoriza prelungirea aplicării normelor prevăzute la articolul 6 cu o perioadă suplimentară de maximum patru săptămâni, care poate fi reînnoită o singură dată. Perioada de aplicare nu poate depăși douăsprezece săptămâni în total, incluzând aici, în cazul în care se aplică alineatul (8), perioada care precedă adoptarea deciziei de punere în aplicare menționate la alineatul (2).
6. Decizia de punere în aplicare la care se face referire la alineatul (2) se adoptă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 11 alineatul (1).
7. La depunerea cererii menționate la alineatul (1), un stat membru poate să notifice Comisiei faptul că consideră necesară aplicarea normelor prevăzute la articolul 6 înainte de încheierea examinării acestei cereri de către Comisie. În acest caz, prin derogare de la alineatul (3) al prezentului articol, statul membru în cauză poate aplica normele prevăzute la articolul 6 din ziua următoare cererii și pentru o perioadă de maximum 15 zile. Statul membru indică în cerere motivele pentru care este necesară o acțiune imediată.
8. Comisia examinează cererea motivată depusă în conformitate cu alineatul (1) sau notificarea depusă în conformitate cu alineatul (7) pe baza unor informații fundamentate, în special pe baza informațiilor colectate de Comisie în temeiul mecanismului UE de pregătire pentru situații de criză legate de migrație și de gestionare a acestora (Planul de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora), de Biroul European de Sprijin pentru Azil (EASO) în temeiul Regulamentului (UE) nr. 439/2010¹⁰, de Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă în temeiul Regulamentului (UE) 2019/1896, precum și pe baza informațiilor din raportul privind gestionarea migrației menționat la articolul 6 din Regulamentul (UE) XXX/XXX [*privind gestionarea situației legate de azil și migrație*].

Articolul 4

Procedura de gestionare a crizelor în materie de azil

1. Într-o situație de criză, astfel cum este menționată la articolul 1 alineatul (2), și în conformitate cu procedurile prevăzute la articolul 3, în ceea ce privește cererile depuse în perioada în care se aplică prezentul articol, statele membre pot deroga de la articolul 41 din Regulamentul (UE) XXX/XXX [*Regulamentul privind procedurile de azil*] după cum urmează:
 - (a) prin derogare de la articolul 41 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (UE) XXX/XXX [*Regulamentul privind procedurile de azil*], pe lângă cazurile menționate la articolul 40 alineatul (1) din Regulamentul (UE) XXX/XXX [*Regulamentul privind procedurile de azil*], statele membre pot, în cadrul unei proceduri la frontieră, să ia decizii cu privire la fondul unei cereri în cazul în care solicitantul are

¹⁰ Regulamentul (UE) nr. 439/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 mai 2010 privind înființarea unui Birou European de Sprijin pentru Azil (JO L 132, 29.5.2010, p. 11).

naționalitatea sau, în cazul apatrizilor, a avut reședința obișnuită într-o țară terță pentru care proporția deciziilor de acordare a protecției internaționale la nivelul Uniunii este, în conformitate cu cele mai recente date Eurostat disponibile privind mediile anuale la nivelul Uniunii, de 75 % sau mai mică;

- (b) prin derogare de la articolul 41 alineatele (11) și (13) din Regulamentul (UE) XXX/XXX [*Regulamentul privind procedurile de azil*] durata maximă a procedurii la frontieră pentru examinarea cererilor prevăzute la articolul respectiv poate fi prelungită cu o perioadă suplimentară de maximum opt săptămâni. După această perioadă, solicitantul este autorizat să intre pe teritoriul statului membru în cauză pentru finalizarea procedurii de protecție internațională.

Articolul 5

Procedura de gestionare a crizelor în materie de returnare

1. Într-o situație de criză, astfel cum este menționată la articolul 1 alineatul (2), și în conformitate cu procedurile prevăzute la articolul 3, statele membre pot, în ceea ce privește resortisanții țărilor terțe sau apatrizii în situație de ședere ilegală ale căror cereri au fost respinse în contextul procedurii de gestionare a crizelor în materie de azil în temeiul articolului 4 și care nu au dreptul de a rămâne și cărora nu li se permite să rămână, să deroge de la articolul 41a din Regulamentul (UE) XXX/XXX [*Regulamentul privind procedurile de azil*] după cum urmează:
 - (a) prin derogare de la articolul 41a alineatul (2) din Regulamentul (UE) XXX/XXX [*Regulamentul privind procedurile de azil*] perioada maximă în care resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pot fi ținuti în locațiile menționate la articolul respectiv poate fi prelungită cu o perioadă suplimentară de maximum opt săptămâni;
 - (b) prin derogare de la articolul 41a alineatul (7) din Regulamentul (UE) XXX/XXX [*Regulamentul privind procedurile de azil*], perioada de ținere în custodie publică prevăzută la articolul respectiv nu depășește perioada menționată la litera (a);
 - (c) Pe lângă cazurile prevăzute la articolul 6 alineatul (2) din Directiva XXX [*Directiva reformată privind returnarea*], statele membre stabilesc că se presupune un risc de sustragere într-un caz individual, cu excepția cazului în care se dovedește contrariul, atunci când este îndeplinit criteriul menționat la articolul 6 alineatul (1) litera (f) din Directiva XXX [*Directiva reformată privind returnarea*] sau atunci când solicitantul, resortisantul unei țări terțe sau apatridul în cauză nu își îndeplinește în mod evident și persistent obligația de cooperare stabilită la articolul 7 din directiva respectivă.
2. Alineatul (1) se aplică, de asemenea, solicitanților, resortisanților țărilor terțe și apatrizilor care fac obiectul procedurii menționate la articolul 41 din Regulamentul (UE) XXX/XXX [*Regulamentul privind procedurile de azil*] a căror cerere a fost respinsă înainte de adoptarea de către Comisie a unei decizii emise în conformitate cu articolul 3 din prezentul regulament și care nu au dreptul de a rămâne și cărora nu li se permite să rămână după adoptarea deciziei respective.

Articolul 6

Înregistrarea cererilor de protecție internațională în situații de criză

Într-o situație de criză, astfel cum este menționată la articolul 1 alineatul (2) litera (a), și în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 3, cererile depuse în perioada în care se

aplică prezentul articol se înregistrează cel târziu în termen de patru săptămâni de la data la care sunt depuse, prin derogare de la articolul 27 din Regulamentul (UE) XXX/XXX [Regulamentul privind procedurile de azil].

CAPITOLUL IV – TERMENELE APLICABILE ÎNTR-O SITUAȚIE DE FORȚĂ MAJORĂ

Articolul 7

Prelungirea termenului de înregistrare stabilit în Regulamentul (UE) XXX/XXX [Regulamentul privind procedurile de azil]

1. În cazul în care un stat membru se confruntă cu o situație de forță majoră care face imposibilă respectarea termenelor prevăzute la articolul 27 din Regulamentul (UE) XXX/XXX [Regulamentul privind procedurile de azil], statul membru respectiv transmite o notificare Comisiei. După această notificare, prin derogare de la articolul 27 din Regulamentul (UE) XXX/XXX [Regulamentul privind procedurile de azil], cererile pot fi înregistrate de statul membru respectiv în termen de cel mult patru săptămâni de la data la care au fost depuse. În notificare, statul membru în cauză indică motivele exacte pentru care consideră că trebuie să se aplice prezentul alineat și indică perioada de timp în care se va aplica.
2. În cazul în care un stat membru menționat la alineatul (1) nu se mai confruntă cu o situație de forță majoră, astfel cum este menționată la alineatul respectiv, care face imposibilă respectarea termenelor prevăzute la articolul 27 din Regulamentul (UE) XXX/XXX [Regulamentul privind procedurile de azil], statul membru respectiv transmite Comisiei, cât mai curând posibil, o notificare cu privire la încetarea situației. După notificare, termenul prelungit prevăzut la alineatul (1) nu se mai aplică.

Articolul 8

Prelungirea termenelor stabilite în Regulamentul (UE) XXX/XXX [gestionarea situației legate de azil și migrație]

1. În cazul în care un stat membru se confruntă cu o situație de forță majoră care face imposibilă respectarea termenelor prevăzute la articolele 29, 30, 31 și 35 din Regulamentul (UE) XXX/XXX [gestionarea situației legate de azil și migrație], statul membru în cauză transmite o notificare celorlalte state membre și Comisiei. În notificare, statul membru indică motivele exacte pentru care consideră că trebuie să se aplice prezentul alineat. După această notificare, prin derogare de la articolele 29, 30, 31 și 35 din respectivul regulament, statul membru respectiv:
 - (a) depune o cerere de preluare, astfel cum se menționează la articolul 29, în termen de patru luni de la data înregistrării cererii;
 - (b) răspunde la o cerere de preluare, astfel cum se menționează la articolul 30, în termen de două luni de la primirea cererii;
 - (c) depune o notificare de reprimire în conformitate cu articolul 31 în termen de o lună de la primirea rezultatului pozitiv transmis de Eurodac sau confirmă primirea în termen de o lună de la data unei astfel de notificări;

- (d) efectuează o mutare, astfel cum se menționează la articolul 35, în termen de un an de la acceptarea cererii de preluare sau de la confirmarea notificării de reprimire efectuate de către un alt stat membru sau de la hotărârea definitivă privind un apel sau de la revizuirea unei decizii de mutare în cazul în care există un efect suspensiv în conformitate cu articolul 33 alineatul (3) din regulamentul respectiv.
2. Atunci când statul membru menționat la alineatul (1) nu respectă termenele prevăzute la alineatul (1) literele (a), (b) și (d), responsabilitatea pentru examinarea cererii de protecție internațională în temeiul Regulamentului XXX/XXX [*gestionarea situației legate de azil și migrație*] îi revine acestuia sau îi este transferată.
3. În cazul în care un stat membru se confruntă cu o situație de forță majoră care face imposibilă primirea persoanelor pentru care este responsabil în temeiul Regulamentului (UE) XXX/XXX [*gestionarea situației legate de azil și migrație*], statul membru în cauză transmite o notificare celorlalte state membre și Comisiei, indicând motivele exacte ale imposibilității. În astfel de cazuri, statul membru solicitant sau statul membru care face notificarea nu efectuează mutarea până când statul membru responsabil nu se mai confruntă cu o situație de forță majoră. În cazul în care, din cauza persistenței situației de forță majoră sau din orice alt motiv, mutarea nu are loc în termen de un an de la acceptarea cererii de preluare sau de la confirmarea notificării de reprimire de către un alt stat membru sau de la hotărârea definitivă privind un apel sau de la revizuirea unei decizii de mutare în cazul în care există un efect suspensiv în conformitate cu articolul 33 alineatul (3) din regulamentul respectiv, prin derogare de la articolul 35 din Regulamentul (UE) XXX/XXX [*gestionarea situației legate de azil și migrație*], statul membru responsabil este exonerat de obligația de a prelua sau reprimi persoana în cauză, iar responsabilitatea îi este transferată statului membru solicitant sau statului membru care efectuează notificarea.
4. În cazul în care un stat membru nu se mai confruntă cu o situație de forță majoră, astfel cum este menționată la alineatele (1) și (3), care face imposibilă respectarea termenelor prevăzute la articolele 29, 30, 31 și 35 din Regulamentul (UE) XXX/XXX [*gestionarea situației legate de azil și migrație*] sau care face imposibilă primirea persoanelor de care este responsabil în temeiul aceluiași regulament, statul membru respectiv transmite Comisiei și celorlalte state membre, cât mai curând posibil, o notificare cu privire la încetarea situației. După notificare, termenele stabilite la alineatele (1) și (3) nu se mai aplică noilor cereri de protecție internațională depuse pentru resortisanții țărilor terțe sau apatrizii care se află în situație de ședere ilegală la data notificării respective sau după această dată.

Articolul 9

Prelungirea termenelor de aplicare a măsurilor de solidaritate

1. În cazul în care un stat membru se confruntă cu o situație de forță majoră care face imposibilă respectarea obligației de a lua măsuri de solidaritate în termenele prevăzute la articolul 47 și la articolul 53 alineatul (1) din Regulamentul (UE) XXX/XXX [*gestionarea situației legate de azil și migrație*] și la articolul 2 din prezentul regulament, acesta transmite fără întârziere o notificare în acest sens Comisiei și celorlalte state membre. Statul membru în cauză indică motivele exacte pentru care consideră că se confruntă cu o situație de forță majoră și furnizează toate

informațiile necesare în acest sens. După o astfel de notificare, prin derogare de la termenele stabilite la articolele respective, termenul pentru luarea măsurilor de solidaritate stabilite la acele articole se suspendă pentru o perioadă de maximum șase luni.

2. În cazul în care un stat membru nu se mai confruntă cu o situație de forță majoră, respectivul stat membru notifică încetarea situației respective Comisiei și celorlalte state membre. După notificare, termenul prelungit prevăzut la alineatul (1) nu se mai aplică.

CAPITOLUL V – ACORDAREA PROTECȚIEI IMEDIATE

Articolul 10

Acordarea statutului de protecție imediată

1. Într-o situație de criză, astfel cum este menționată la articolul 1 alineatul (2) litera (a), și pe baza unui act de punere în aplicare adoptat de Comisie în conformitate cu alineatul (4) al prezentului articol, statele membre pot suspenda examinarea cererilor de protecție internațională în conformitate cu Regulamentul (UE) XXX/ XXX [*Regulamentul privind procedurile de azil*] și cu Regulamentul (UE) XXX/XXX [*Regulamentul privind condițiile pentru protecția internațională*] cu privire la persoanele strămutate din țări terțe care se confruntă cu un grad ridicat de risc de a fi supuse violenței generalizate, în situații excepționale de conflict armat, și care nu se pot întoarce în țara lor de origine. În acest caz, statele membre acordă statutul de protecție imediată persoanelor în cauză, exceptând situația în care acestea reprezintă un pericol pentru securitatea națională sau ordinea publică a statului membru. Acest statut nu aduce atingere cererii lor de protecție internațională în curs de soluționare în statul membru în cauză.
2. Statele membre se asigură că beneficiarii protecției imediate au acces efectiv la toate drepturile prevăzute în Regulamentul (UE) XXX/XXX [*Regulamentul privind condițiile de obținere a protecției internaționale*] aplicabile beneficiarilor de protecție subsidiară.
3. Statele membre reiau examinarea cererilor de protecție internațională care au fost suspendate în temeiul alineatului (1), după o perioadă de cel mult un an.
4. Prin intermediul unei decizii de punere în aplicare, Comisia:
 - (a) stabilește existența unei situații de criză pe baza elementelor menționate la articolul 3;
 - (b) stabilește necesitatea suspendării examinării cererilor de protecție internațională;
 - (c) definește țara de origine specifică sau o parte a țării de origine specifice a persoanelor menționate la alineatul (1);
 - (d) stabilește data de la care se aplică prezentul articol și perioada de timp în care cererile de protecție internațională ale persoanelor strămutate menționate la litera (a) pot fi suspendate și se acordă statutul de protecție imediată.

CAPITOLUL VI – DISPOZIȚII GENERALE ȘI FINALE

Articolul 11

Adoptarea actelor de punere în aplicare

1. Comisia adoptă acte de punere în aplicare în ceea ce privește autorizarea aplicării normelor procedurale derogatorii menționate la articolele 4, 5 și 6 și declanșarea acordării statutului de protecție imediată în conformitate cu articolul 10. Respectivul acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 12 alineatul (2).
2. Din motive imperioase de urgență justificate corespunzător, din cauza situației de criză dintr-un stat membru, astfel cum este definită la articolul 1 alineatul (2), Comisia adoptă acte de punere în aplicare imediat aplicabile în ceea ce privește autorizarea aplicării normelor procedurale derogatorii menționate la articolele 4, 5 și 6 și declanșarea acordării statutului de protecție imediată în conformitate cu articolul 10. Respectivul acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 12 alineatul (3).
3. Actele de punere în aplicare rămân în vigoare pentru o perioadă de cel mult un an.

Articolul 12

Procedura comitetului

1. Pentru actul de punere în aplicare menționat la articolul 3, Comisia este asistată de un comitet. Respectivul comitet este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.
2. În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.
3. În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 8 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011, coroborat cu articolul 5 din respectivul regulament.

Articolul 14

Abrogare

Directiva 2001/55/CE a Consiliului se abrogă începând cu xxx (data).

Articolul 15

Intrare în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre în conformitate cu tratatele.

Adoptat la Bruxelles,

*Pentru Parlamentul European,
Președintele*

*Pentru Consiliu,
Președintele*